

NAŠE KAPI

SREDNJA ŠKOLA - CENTAR ZA ODGOJ I OBRAZOVANJE, ZAGORSKA 14, ZAGREB

Školska godina: 2024./2025.

Br. 25

SADRŽAJ:

RIJEČ RAVNATELJICE	3
PRIPREME ZA PROSLAVU 65. GODIŠNJICE	4
SUSRET UMIROVLJENIKA POVODOM ROĐENDANA ŠKOLE	16
MI NEKAD I DANAS	20
NOVOSTI U ŠKOLI U PROTEKLIH 10 GODINA	25
ŠTO ŠKOLA ZNAČI DJECI	32
SVA NAŠA IZDANJA	36
DRUGI O NAMA	38
SVI NAŠI PROJEKTI	42
RADOVI UČENIKA	50
AKTIVNOSTI U OVOJ ŠKOLSKOJ GODINI	58

NAŠE KAPI

Školski list Srednje škole - Centar za odgoj i obrazovanje

Broj 25, svibanj 2025.

NAKLADNIK: Srednja škola - Centar za odgoj i obrazovanje, Zagreb

ZA NAKLADNIKA: mr. sc. Đana Baftiri, ravnateljica

ADRESA: Zagreb, Zagorska 14

Tel: 01/36 43 437

E-mail: infoss-centar-odgojio obrazovanje-zg20212022@o365.skole.hr

WEB: www.ss-czoio.hr

NOVINARSKA SEKCIJA:

Anita Mladić, Lamija Belegić i Marinela Šimić

ČASOPIS PRIPREMILE I UREDILE:

Dinka E. Siječić, prof., Sanja Košćević - Antić, prof., Dražena Šaka prof., Kristina Repar, prof.,

Maja Postoglu, prof. soc. ped., Željka Barušić, dipl. bibl., Darja Petro, prof.,

Nikolina Pavković Juroš, preh. ing., Jasenka Šebečić, prof. def. i mr. sc. Đana Baftiri, ravnateljica.

RIJEČ RAVNATELJICE

Već 65 godina ponosno pomažemo vratiti osmijeh na lica učenika!

Naša škola ove godine ponosno slavi 65 godina rada!

Međutim, naša škola ima znatno dužu povijest koja je usko vezana uz Osnovnu školu Nad Lipom te Specijalnu osnovnu školu u Krajiškoj 40, koja svoje djelovanje temelji na osnivanju prvog pomoćnog odjeljenja za djecu s teškoćama u razvoju. Ta je škola osnovana davne 1930. godine, a odjeljenje je imalo 14 učenika. Godine 1940. dolazi do centralizacije ovih pomoćnih odjeljenja na lokaciji Selska cesta 5, koji školske godine 1949./50. sele na lokaciju u Krajiškoj ulici 40, a broji 6 odjeljenja s 88 učenika i 8 nastavnika. Pomoćna osnovna škola u Krajiškoj ulici, 1956./57. g. osniva prva odjeljenja učenika u privredi i Rješenjem Narodnog odbora općine Črnomerec registrirana je kao Specijalna osnovna škola s odjeljenjima učenika u privredi. Zbog skućenog prostora koji je 1960. godine trebao primiti 259 učenika u 19 odjeljenja, viši razredi osnovne škole i sva odjeljenja učenika u privredi se odvajaju te se osniva nova škola na Trešnjevci u Zagorskoj ulici br.14.

Rješenjem Skupštine općine Trešnjevka godine 1960. osnovana je Specijalna osnovna škola u Zagorskoj br. 14, koja je imala 9 odjeljenja sa 157 učenika osnovne škole i 6 odjeljenja sa 74 učenika u privredi.

Naša škola zauzima vrlo važno mjesto u odgoju i obrazovanju učenika s teškoćama u razvoju, a učenici su iznimno privrženi školi u kojoj vlada topla, prijateljska i poticajna atmosfera. U fleksibilnim uvjetima odgoja i obrazovanja najbolje dolaze do izražaja jake strane i talenti učenika. Najvažnija poruka koju šalje-mo učenicima jest da ne odustaju, da u životu daju sve od sebe te da teškoće nisu jedino što ih određuje i po čemu ih se procjenjuje. Pedagoški optimizam i upornost koje negujemo u timskoj suradnji pomaže nam da prevladamo mnoge izazove odrastanja i školovanja naših učenika.

Škola koja pomaže vratiti osmijeh ostavlja trag u srcima naših učenika poučavajući ih da su sretno djetinjstvo i unutarnje zadovoljstvo važniji od vrhunskih ocjena i postignuća.

Posebnosti školovanja u našoj školi su:

- mali razredni odjeli
- individualizirani pristup u svakom segmentu rada s učenicima
- poticajna i podržavajuća razredna i školska klima
- program produženog stručnog postupka i rehabilitacijski programi
- uključivanje velikog broja učenika u izvannastavne aktivnosti
- preventivne i projektne aktivnosti usmjerene na jačanje osobnog razvoja učenika
- subvencionirana prehrana
- dobro ekipiran stručni tim
- velika ponuda izvannastavnih aktivnosti
- savjetodavni rad s učenicima i roditeljima

Inkluzija u našoj školi dio je svakodnevice jer naši nastavnici, stručni suradnici i ostali djelatnici škole s puno ljubavi osiguravaju uvjete za optimalan razvoj socijalnih, intelektualnih i emocionalnih potencijala svakog učenika, u skladu s njegovim mogućnostima. Naša veza s učenicima ne prestaje nakon školovanja jer bivšim učenicima pružamo podršku i nakon završetka škole. Učenici znaju da smo tu za njih i da nam se bez straha i zadržke mogu uvijek obratiti. Naša škola na taj način u primjerenom okruženju stvara prilike i temelj učenicima za budući život i rad u skladu s mogućnostima.

Naša je škola, u usporedbi s drugim srednjim školama, možda mala po broju učenika i svojim prostornim kapacitetima, ali ima veliko srce koje s ljubavlju i poštovanjem prihvaća svako dijete. Jedan od naših ciljeva jest svakom učeniku stvoriti primjereno okru-

ženje za učenje, razvoj i rast te nas raduje svaki i najmanji pomak koji učenici pritom naprave.

Od svojih početaka do danas, škola je izrazito otvorena za suradnju s lokalnom zajednicom i drugim ustanovama, kao i za sudjelovanje u brojnim volonterskim i humanitarnim akcijama, natjecanjima i projektima, zahvaljujući vrijednim, predanim i marljivim nastavnicima i stručnim suradnicima škole. Tako su naši učenici i nastavnici sudjelovali na brojnim događanjima, mobilnostima u okviru Erasmus+ projekata, izložbama i natjecanjima. Naša škola je iznimno aktivna u provedbi različitih projekata, a naši učenici pod vodstvom nastavnika sudjelovali su, u suradnji s redovnim srednjim školama, u brojnim projektima. Takvih je projekata bilo jako puno: „Selska u pokretu“, „Začinito Zagreb“, „Briga o gostu s invaliditetom“, „UPS-Udruženi Palačinka Street fest“ i dr. Drago nam je što kroz različito djelovanje u društvu senzibiliziramo druge za prihvaćanje različitosti, ali i stvaranje tolerancije i uvažavanja.

Naši učenici postižu vrhunske rezultate na sportskim natjecanjima te su tako od 2020.-2025. osvojili 33 zlatne, 9 srebrnih i 15 brončanih medalja.

U sektoru Turizam i ugostiteljstvo učenici su osvojili različite nagrade:

- 2022. godine (šk. god. 2021./22.) drugo mjesto na državnom natjecanju Worldskills Croatia osvojio je Aleksandar Grčić.

- 2023. godine osvojili su 1. mjesto na Združenom kuharstvu s učenicom Tinom Jovanović.

Na Međužupanijskom izlučnom natjecanju osvojili smo 2. mjesto 2022. godine te na natjecanju „Slano i slatko“ 2023. godine također 2. mjesto.

U sektoru Poljoprivreda, prehrana i veterina Anita i Mateja su osvojile 3. mjesto 2023. godine na državnom natjecanju Worldskills Croatia pomoćnih cvjećara.

Svi ovi rezultati iznimno nas vesele, no najvažnija je poruka koju šaljemo društvu, a to je da učenici posebnih ustanova mogu biti konkurentni na tržištu rada i uspješno se uklopiti u svakodnevno društvo, ako se školuju u poticajnoj sredini i uvjetima koji pogoduju njihovim specifičnim potrebama. Mnoge su generacije učenika spoznale da je uvijek važno ići naprijed, radovati se svakom uspjehu i vjerovati u sebe.

Čitajući časopis doznat ćete mnogo korisnih informacija o nastavi, stručnoj praksi, humanitarnim akcijama, događanjima u školi, izvannastavnim aktivnostima, završnim ispitima i dr. Vrijedni članovi Novinarske grupe su uz podršku nastavnika ponovno priredili vrhunski časopis koji ćemo s užitkom čitati!

Ravnateljica:
Đana Baftiri

Kako su tekle pripreme za proslavu 65. obljetnice naše škole

Pripreme za proslavu 65. godišnjice počele su već početkom ove školske godine. Naše vrijedne stručne suradnice, ravnateljica i administrativne djelatnice sve su detaljno osmislile i razradile kako bi pripreme nesmetano tekle.

Gospođa Snježana Bošnjak, uz pomoć naših kuhara i slastičara, izradila je Zagorsku tortu i praline.

Gospodin Mario Majcen, uz pomoć naših pomoćnih konobara, osmislio je i izradio koktel koji će se posluživati na svečanosti.

Gospodin Šime Strikoman, uz pomoć svih učenika i djelatnika škole, snimio je još jednu Milenijsku fotografiju s našim logom.

Knjigoveže su izrađivali pozivnice i kutijice za praline.

Cvjećari su izrađivali ukrase i pakirali cvijeće.

Odgojno-obrazovne skupine su izrađivale magnete za uzvanike.

Zadrugari su izradili poklone za uzvanike. Zbor i Dramska skupina su vrijedno uvježbavali svoje nastupe, a sve to je, svojom kamerom, zabilježila gospođa Silvija Vladić Vrbanić te materijale upotrijebila za izradu najnovijeg promotivnog filma o našoj školi.

PRIPREME ZA PROSLAVU 65. GODIŠNICE

INTERVJU

KREATORICA NAŠE SVEČANE ZAGORSKE TORTE

intervju sa gospođom Snježanom Bošnjak

• Za početak, molim Vas da nam se ukratko predstavite!

Ja sam Snježana Bošnjak, slastičarka sam i živim u Hrvatskoj već 20 godina. Povratnica sam iz Australije gdje sam živjela od svoje 7. godine. U

Australiji sam završila školu i radila u Ministarstvu obrane 20 godina. Australci su divni ljudi, jako su nas lijepo prihvatili, ali moja obitelj i ja osjećali smo da to nije to, da nam nešto nedostaje. Tako smo se odlučili vratiti natrag u Hrvatsku. Povratak je bio dug i težak jer je trebalo osigurati uvjete za život naših četvero djece te mojih i suprugovih roditelja. Povratak smo započeli prije dvadesetak godina, vraćali smo se čak četiri puta dok se na kraju nismo smjestili u Zagreb, grad koji nam nije bio poznat, osim sa slike, među ljude koje nismo poznavali, s mišlju: kako će biti drugima tako će biti i nama! Ako danas nije dobro, sutra će biti bolje!

• Jeste li se slastičarstvom bavili u Australiji? Nakon 20 godina rada u Ministarstvu obrane, kako sam oduvijek obožavala slastice, a djeca su krenula u školu, odlučila sam raditi ono što želim i upisala sam slastičarstvo. Nakon završetka obrazovanja, u istoj sam školi počela raditi kao predavač što je za mene bilo fenomenalno, ostvarenje sna. Danas radim samo volonterski za udruge ili ako netko želi probati neke slastice, nešto novo.

• **Otkrijte nam kako je došlo do suradnje s našom školom?**

Vaša kolegica Jasenka Šebečić vidjela me na Interslastu gdje sam predstavljala neke slastice. Tamo sam već nekoliko godina i nakon što smo se upoznale predložila mi je suradnju.

• **Recite nam nešto više o Zagorskoj torti od mrkve koju ćete raditi za proslavu naše 65. godišnjice?**

To je bila ideja vaših kolega. Htjeli su prezentirati nešto lokalno, domaće, zdravije. Budući da je Zagorska naziv škole, sjeli smo, razgovarali i odlučili se za par namirnica koje se koriste u Zagorju te skicirali što ćemo napraviti.

• **Vaši počeci kreiranja slastica nisu vezani uz roditelje s obzirom da oni nisu iz ovog kraja?**

Ne, apsolutno ne, mojoj majci je sve što ima više od 5 sastojaka prekomplikirano. To sam počela sama, pogotovo nakon udaje i rođenja djece, ali oduvijek sam voljela slastice. Voljela sam i kuhati i jesti. Svi su mi govorili da to sjajno radim i to me inspiriralo. Tako sam, kada su djeca krenula u školu, upisala školu za slastičare, koja je trajala 3 godine i bila sam najstarija polaznica.

• **Koju ste školu završili?**

Administrativnu, nije imalo veze s kuhanjem.

• **Od povratka u Hrvatsku nemate stalno zaposlenje?**

Ne, radim kao volonter za Udruge, prema potrebi.

• **Pratite li svjetske trendove u slastičarstvu?**

Apsolutno, svaki dan nešto pročitam vezano uz slastičarstvo i to je srž čitave priče, biti u trendu, ali i zadržati dio tradicije.

• **Koristite li neke pojačivače okusa?**

Ne, nikada. Niti sam naučila raditi s time, niti je

korektno to upotrebljavati. Kada radiš za nekoga, napravi kao da radiš za sebe ili svoju obitelj.

• **Koji je bio vaš prvi desert?**

Mislim da je to bio tiramisu. Prijateljica mi je iz Amerike donijela recept za tiramisu iz jednog sjajnog restorana u koji je željela otići. To je bio savršen tiramisu i nikad taj recept nisam mijenjala zadnjih 30 godina.

• **Dijelite li svoje recepte ili ih ljubomorno čuvate?**

Ne, ne, ne. Smatram da recepte treba dijeliti. Ne shvaćam one koji ne žele podijeliti recept. Naime, koliko god on mene usrećuje, kada ga podijelim, pogotovo za nešto jako fino, oni koji će probati to jelo, proslijedit će recept dalje. I to tada postaje vaše. Uostalom, svi smo mi od nekoga dobili recept.

• **Imate li neki omiljeni trenutak u karijeri? Nešto što biste rado izdvojili?**

Kada sam počela s drugima dijeliti znanje, držati satove, 10-12 sati u kuhinji mi ništa nije značilo, ali kada si u društvu s nekim tko shvaća, razumije tu strast, vrijeme leti. Uvijek mi je bilo fantastično poučavati nekoga.

• **Jeste li već kod kuće isprobali ovaj recept?**

Naravno, ovo je jedan od mojih starih recepata po kojem sam godinama radila. Za Uskrs se radi od mrkve, a onda se držim nekih tema koje sam radila.

• **Koliko Vam treba vremena da napravite jednu ovakvu tortu?**

Ovisi o dekoraciji. To su nekad sati, a nekad i dani. Sve počinje na papiru. Prvo se nacрта, a potom razrađuje ideja. Sve dekoracije se rade ranije, a sama torta bi trebala biti gotova dan ranije da se tijekom 24 sata svi okusi prožmu. Pogotovo kada se radi za nekoga koga voliš, tko će znati cijeniti tvoj trud.

ZAGORSKA TORTA OD MRKVE S KREMOM OD SIRA

Potrebni sastojci:

Za biskvit

- 4 jaja
- 200 ml ulja
- 200 g šećera
- 100 g sjeckanih oraha
- 50 g groždica
- 50 g kokosa
- 50 g ananasa iz konzerve
- ½ žličice začina za medenjake ili cimeta
- 400 g ribane mrkve
- 250 g glatkog brašna
- 1 žličica praška za pecivo

Za kremu

- 250 g krem sira
- 50 g maslaca sobne temperature
- Korica jednog limuna
- 1 žličica vanilin šećera

Prigotavljanje:

Za biskvit

1. Pjenasto umutiti jaja sa šećerom.
2. Dodati ulje, začina za medenjake, brašno i prašak za pecivo.
3. Lagano sve umiješati kuhačom i dodati ribanu mrkvu, orahe, ananas i groždice i još jednom sve promiješati.
4. Smjesu istresti u kalup premazan maslacem i peći u zagrijanoj pećnici oko 35-40 minuta.

Za kremu

1. Izmiksati krem sir i postepeno dodavati maslac.
2. Dodati koricu limuna i vanilin šećer i sve pjenasto izmiksati ručnim mikserom.
3. Kremom premazati ohlađeni kolač i posuti ga sjeckanim sjemenkama i orašastim plodovima.

• Što biste poručili našim učenicima?

Poručila bih im da se trude naučiti što više mogu, da budu znatiželjni. Da uče s interneta, od bake, mame, od naših žena. Nemojte propustiti te prilike. To su dragocjene sitnice. Čuvajte tradiciju. Svaki dan nešto pogledajte, nešto naučite, unaprjeđujte svoje znanje. Učite, učite svaki dan ponešto. Radite, ako nešto danas ne uspije, nije bitno, sutra će uspjeti, to je samo kolač. Makni ga sa strane, pojest ćemo sve, idemo sutra ispočetka. Ako ne uspije prvi put bit će bolje drugi put. Ja sam za jednu prijateljicu u jednom danu 5 puta radila tortu, sve dok nije ispala kako treba. Ponestalo mi je i jaja i brašna, ali sam je morala napraviti kako spada za njen rođendan. To jednostavno mora biti tako i ovaj posao ne možete raditi ako ga ne volite.

• Imate li kakvu poruku povodom obilježavanja naše 65. godišnjice?

Nisam znala da je 65. godišnjica i drago mi je što ste mi pružili priliku da napravim tortu za vašu svečanost. Čast mi je biti na ovakvim mjestima. To mi je sjajno! 65. godina, toliki rad, toliki trud, to je neprocjenjivo. Koliko se djece ovdje školovalo, a isto tako, smatram da bi naši ugostitelji mogli malo više podržati ovu školu, u smislu: „Što vas košta staviti jedno od ove djece u kuhinju, poučiti ga nečemu.“ Razumijem da se mora zaraditi, ali isto tako mislim da bi se ugostitelji dugoročno, bolje osjećali da netko godinama radi kod njih, da ga nešto nauče, pomognu njegovoj obitelji, da dolazi na radno mjesto svaki dan i da to dijete ima neki cilj. Mislim da bi to trebalo promovirati. Voljela bih da se ljudi malo bolje upoznaju s radom takvih škola i razmisle kako bi mogli pomoći. Evo, ovo što ja danas radim je jedna sitnica, a toliko mnogo znači ovoj djeci. Svi bi to mogli.

Šime Strikoman

Možete li nam se ukratko predstaviti?

Ja sam Šime Strikoman, završio sam Akademiju dramskih umjetnosti u Zagrebu. Akademski i filmski sam snimatelj, direktor fotografije, ali sam radio kao fotograf, umjetnički fotograf, fotoreporter, ratni snimatelj, imam svoj festival, svoja tri brenda... Uglavnom, bogata karijera u ovih pedeset godina.

Kako ste došli na ideju o snimanju Milenijske fotografije?

Godine 1999. htio sam obilježiti prelazak iz drugog u treći milenij. Posebnost je bila ta što smo svi mislili da je kraj milenija 1999. Htio sam napraviti fotografiju u svojim rodnim Vodicama, s ljudima koji bi na moj poziv došli na trg i snimili fotografiju na kojoj me gledaju. Međutim, tada se saznalo da kraj milenija nije 1999. već 2000. tako da sam imao još skoro godinu dana da se dobro pripremim. Pristupio sam tomu kao da snimam igrani film. Pozvao sam vatrogasce iz Šibenika da me podignu. Dana 5. studenog 2000. godine odazvalo se 1000 ljudi na snimanje. Pozvao sam najstariju stanovnicu Vodica, gospođu od 104 godine, a donijeli su i najmlađu stanovnicu koja se tek rodila. Zahvaljujući medijima, priča se pokrenula. Nakon toga su me odmah zvali iz Šibenika, ali ja sam odbio tu drugu sliku jer sam više bio sklon snimanju filmova. Tada me jedan prijatelj uvjerio da je to dobra ideja i tako je krenulo.

Koliko ste Milenijskih fotografija snimili do sada?

U ovih 25 godina snimio sam 930 fotografija i u tome je sudjelovalo više od 500 000 ljudi. Vatrogasci su do sada izašli 700 puta, ali ne samo iz Hrvatske već iz 6 država. To je postalo nešto jako impozantno i imamo viziju kako će to dalje ići.

Radite li na poziv ili sami određujete što ćete fotografirati?

Radim svakodnevno i jako puno s ljudima koji su prepoznali moju ideju, pratim sve medije, situacije u društvu. Tako npr. ove godine imamo 1100 godina obilježavanja hrvatskog kraljevstva i za sada imam već sedam pripremljenih projekata kroz cijelu Hrvatsku.

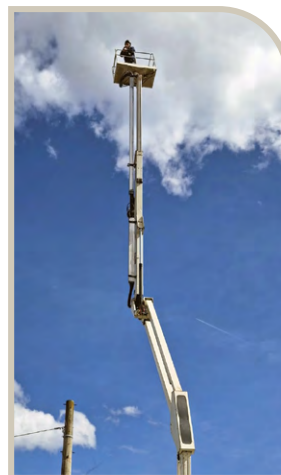
Koliko se dugo pripremate za snimanje fotografije?

Za neke par godina, a za neke 15 dana.

Sami radite skice, vidjeli smo Vas ovih dana kako iscrtavate linije gdje će tko stajati?

To se ne može nikome prepustiti, to sam učio na Akademiji. Na početku Milenijske bio sam zadovoljan da mi dođe što veća grupa ljudi, na tu temu mi ćemo opisati zašto su se oni našli. Svaka fotografija ima svoj tekst koji piše gospođa Željka Bitenc. Kada smo snimali Milenijsku s Coca-Colom došao sam na ideju da ljudi formiraju oblik boce Coca-Cole. Naravno, to nije tako jednostavno, trebalo je dobiti odobrenje. Tu sam primijenio svoje znanje s Akademije i to nam je dobro krenulo.

Prva ideja je bila da se snime velike fotografije na kojima bi se ljudima vidjele glave i oči, kako onom prvom tako i onome posljednjem na fotografiji. Zato se ja penjem na kran da mogu komunicirati s ljudima, Govorim im što da rade, gdje da gledaju, što da recitiraju. Ja zapravo s krana režiram fotografiju.

Nama je ovo druga Milenijska fotografija, kako je uopće došlo do suradnje za prvu?

Imali smo Milenijsku s ravnateljima srednjih škola koja je snimana u Dubrovniku na skupu ravnatelja. Napravili smo sliku u obliku Hrvatske, tako da su svi stajali, otprilike na mjestu iz kojeg dijela Hrvatske dolaze. Nakon toga nazvala me gospođa Baftiri i rekla da obilježavate 55. godišnjicu i tako je krenulo.

Imate li neku galeriju gdje se mogu pogledati vaši radovi?

Za sada se najviše može pogledati na Facebooku. Imao sam Web stranicu, ali ona je bila postavljena kao biografska, jer ja radim različite stvari. Sada predstoji veliki rad na tome da se te slike izdvoje. Zato želim napraviti Milenijski ured. U Vodicama postoji mala galerija i želimo obučiti još dvoje ljudi koji bi s nama mogli raditi. Uzor nam je Guinness. U sklopu toga planiramo napraviti školu Milenijske fotografije.

Ove godine obilježavamo 25 godina, a dogodine planiramo napraviti 1000. sliku. Planiramo spektakularnu sliku s 2000 vatrogasaca u Mariji Bistrici.

Planiramo sve te radove staviti u jednu impozantnu knjigu koja će biti temelj za razvoj tv institucije i Milenijske će biti samo one koje su u toj knjizi. Ja sam otac Milenijske fotografije, dao sam joj ime.

Stignete li se baviti filmom uz sve što radite, s obzirom na to da je film vaša prva ljubav?

Radim samo namjenske filmove, ali igrane manje. Sretan sam što sam napravio 5 igranih filmova

kao direktor fotografije, a isto tako postoji Klasik tv koji par puta godišnje pogledam i osjećam da sam još u tijeku. Imao sam čast raditi s Mirom Furlan, Borisom Dvornikom, Fabijanom Šovagovićem, Ivom Gregurevićem. Tako se osjećam kao da sam još uvijek u tom poslu. Tome doprinosi i ovaj moj Milenijski projekt koji se zapravo radi na filmski način.

Koristite li nove tehnologije kao što su dronovi?

Moraju biti prisutni vatrogasci, zato što je to režija i ja moram vidjeti da li sve štima. Dron nije prikladan za takav način snimanja. Uz to što on ne može dići pravu kameru koja je velika i skupocjena, ljudi mene žele vidjeti gore. Ja njima govorim odozgo. Sam čin snimanja mora biti brz i točan. Kao režiser postavljam i isprobavam scenu prije ljudi.

S obzirom na to da obilježavamo 65. godišnjicu želite li nešto poručiti našim učenicima?

Svoj prvi film radio sam u Šibeniku, prije 45, 50 godina, u Centru za odgoj i obrazovanje na Šubićevcu, kasnije sam s njima radio filmove, knjige, Milenijske... Tako sam upoznao rad škola i djece. U takvim školama rade posebni ljudi koji moraju imati puno više strpljenja i pažnje i koji su ponosni na uspjehe svojih učenika. Volim doći u škole i provesti vrijeme s učenicima, to je posebno iskustvo.

INTERVJU

s gospodinom Mariom Majcenom

• **Gospodine Majcen, molim Vas da se kratko predstavite.**

Moje ime je Mario Majcen, radim kao nastavnik ugostiteljskog posluživanja u Zagrebu i globalni sam brend ambasador za Badel 1862. Kao barmen, radio sam 18 godina te sam 4 puta bio prvak Hrvatske u pripravljanju koktela te viceprvak svijeta.

• **Koju školu treba završili kako bismo se mogli baviti Vašim poslom?**

Poželjno je završiti ugostiteljsku školu, ali najbitnije je učiti i usavršavati se u smjeru koji vas zanima.

• **Kako osmišljavate koktele?**

Ovisno o prilici i zahtjevima gosta odnosno klijenta.

• **Što trenutno radite?**

Predajem u srednjoj školi i radim u Badelu.

• **Imate li neki hobi?**

Trčanje za dvoje male djece po kući.

• **Kako je došlo do suradnje s našom školom?**

Preko vaše kolegice koja je polagala stručni ispit u našoj školi.

• **Jeste li već imali priliku raditi s našim učenicima?**

Nažalost, nisam i jako mi je drago što sam imao priliku sudjelovati u vašoj nastavi.

• **Kako se vidite u budućnosti?**

Nadam se da ću biti sretan i zadovoljan poslom koji radim te uspješan u daljnjem prenošenju znanja učenicima.

• **Možete li nešto reći o koktelu koji ste pripremali u našoj školi?**

Radili smo jednu zanimljivu kombinaciju bezalkoholnih sokova i svježeg voća.

• **Što biste poručili našim učenicima povodom 65. obljetnice škole?**

Moja poruka jest da nikada ne odustanu, da ostanu fokusirani na budućnost i da svakoga dana daju najbolje od sebe.

Silvija Vladić Vrbanić

INTERVJU

• Molim Vas da nam se ukratko predstavite.

Ja sam Silvija Vladić Vrbanić, diplomirana novinarka i profesorica hrvatskog jezika i književnosti. Radim u Obrtničkoj i industrijskoj graditeljskoj školi u Zagrebu, gdje predajem hrvatski jezik. Kroz izvannastavne aktivnosti provodim brojne školske medijske projekte. Posebno se bavim medijskom pismenošću i razvojem novinarskih i snimateljskih vještina kod učenika kroz školske novine i televiziju. Već 9 godina vodim udrugu za mlade Media talenti.

• Otkud vaša ljubav prema snimanju i fotografiji?

Je li to nešto što vas je oduvijek zanimalo?

Oduvijek me zanimala komunikacija kroz različite medije – pisanje, fotografiju i video. Deset godina radila sam kao novinarka na Hercegovačkoj televiziji u Mostaru i Radiju Dobre Vibracije, pisala za sarajevski Avaz i još neke lokalne tiskovine i tada se nisam zamišljala u ulozi nastavnice. No, život često napiše neočekivane priče, pa se tako i moja profesionalna putanja nastavila u učionici. Ipak, ljubav prema novinarstvu ostala je snažna, a kroz

rad s učenicima u školskom listu i televiziji dodatno sam razvila strast prema snimanju i dokumentiranju priča koje su važne mladima. Smatram da je moć slike i zvuka iznimno važna u današnjem digitalnom dobu, posebno kada učenici sami mogu stvarati sadržaje i kritički promišljati o medijima.

• Koliko dugo surađujete s našom školom i kako je započela ta suradnja?

Vaša škola prepoznala je važnost medijskog predstavljanja u javnosti i povezivanja škole i zajednica. Na taj se način društvo osvještava o sposobnostima učenika s teškoćama, javnost može vidjeti koliko su ova djeca krasna, što sve mogu napraviti i koliko je njihov rad vrijedan i da ga treba promovirati. Ova su djeca često daleko od očiju javnosti, a zapravo su nevjerojatno talentirana, vrijedna i sposobna. Suradujem s vašom školom već godinama kroz različite projekte, više se i ne sjećam prvog priloga, uglavnom pomažem u video dokumentiranju važnih događaja za školu, ali dolazim i spontano snimiti nešto što primijetim da objavljujete na Facebooku. Vaši učenici i nastavnici sudjelovali su u našem školskom studiju u sklopu projekta Školska scena, gdje smo predstavili Erasmus projekte koje ste proveli i na kojima smo surađivali. Uvijek mi je zadovoljstvo raditi s vama jer u svakom projektu pokazujete entuzijazam i kreativnost. Učenici su iznimno topli, dragi i iskreni, a kolege nastavnici puni pozitivne energije. Uvijek se osjećam lijepo i dobrodošlo kada sam kod vas.

• Biste li mogli usporediti našu školu s vašom – u čemu su sličnosti, a u čemu razlike?

Kada uđemo u bilo koju školu, shvatimo da su djeca zapravo uvijek ista – imaju iste nade, snove i strahove. Razlike stvaramo mi odrasli, često vođeni predrasudama. U mojoj školi obrazuju se učenici u trogodišnjim strukovnim i obrtničkim zanimanjima, dok se u vašoj školi provode programi pomoćnih zanimanja. No, unatoč različitim programima, povezuje nas praktična nastava i naglasak na stjecanju konkretnih vještina. Inkluzija se kod nas odavno provodi, imamo značajan broj učenika s određenim teškoćama, no razlika je u tome što vaša škola ima cijeli tim stručnjaka koji mogu pružiti adekvatnu stručnu pomoć. Nažalost, u mojoj školi, na 478 učenika imamo samo jednog defektologa i jednog pedagoga, što znači da su učenici s teškoćama često zakinuti za podršku koja im je potrebna. Zašto se inkluzija provodi pod svaku cijenu, zašto nadležni ne dopuštaju zapošljavanje stručnog kadra u školama poput moje, osobno ne znam, ali iz vlastitog iskustva mogu posvjedočiti da bi za pojedine učenike bilo puno bolje da se obrazuju u školi poput vaše, gdje mogu dobiti prilagođeniji pristup i podršku kakvu zaslužuju. Razlika možda postoji u nekim specifičnim programima i usmjerenjima, ali ono što nas definitivno povezuje jest želja da učenici steknu praktična znanja koja će im koristiti u budućnosti i da ih pripremimo za život na najbolji mogući način.

• Imate li neku poruku za naše učenike i nastavnike – može i vezano uz 65. rođendan škole?

Čestitam vašoj školi na 65 godina uspješnog rada i odgoja generacija učenika! U svijetu koji se brzo mijenja, važno je ostati znatiželjan, kritički promišljati o informacijama koje konzumiramo i ne bojati se izražavati svoje mišljenje kroz različite medije. Nastavite biti kreativni, snimati, pisati i istraživati svijet oko sebe – jer vaši glasovi su važni i imaju moć mijenjati stvari nabolje!

PRIPREME ZA DAN ŠKOLE

Zbor

Dramska skupina

Školska knjigovežnica

Odgojno - obrazovne skupine

Naši cvjećari i vrtlari

Učenička zadruga

SUSRET UMIROVLJENIKA POVODOM ROĐENDANA ŠKOLE

Kada se slave rođendani, to neminovno podsjeti na protok vremena, a protok vremena donosi sa sobom promjene – promjene načina rada, promjene prostora, promjene učenika, ali i promjene osoba koje rade u školi. Kada neki djelatnik škole ode u mirovinu, to samo znači da ga ne susrećemo svakodnevno, ali ga i dalje spominjemo, sjećamo se i preporučavamo razne zgode i veselimo se trenucima susreta. Neki umirovljenici, kao naša Olgica, naša Marija Čutunić i naš dragi ravnatelj Darko dolaze u školu s vremena na vrijeme i tada ih radosno susrećemo. Nekih smo se umirovljenika posebno zaželjeli, jer ih nismo vidjeli baš dugo. Stoga smo odlučili organizirati susret u našoj školi.

Bilo je jako veselo kada su nam na vrata počeli stizati dragi gosti – Željko Bartak, Olgica Radovančević, Mirjana Romić, Marija Čutunić, Marica Čučković, Milan Šincek, Tomo Cerovečki, Stjepan Puh i Dragan Bubica. Nedostajalo je još nekoliko dragih ljudi kojih smo se sjetili tijekom druženja koje je bilo lijepo i veselo. Iskoristili smo ovaj susret da pokažemo umirovljenicima novosti u školskim prostorima, da se podružimo uz zakusku te da ih potaknemo da s nama podijele svoja sjećanja na školu za Naše kapi. Nije to bio klasični intervju, već više razgovor starih prijatelja koji je tekao uz puno smijeha i uspomena, nekako ovako...

• *Možete li se prisjetiti neke anegdote iz svojeg radnog vijeka?*

Marija (tajnica - administratorica): Sjećam se kada sam počela raditi, u početku nisam razumjela mnoge izraze koje je koristila tadašnja ravnateljica. Ja sam, naime, iz Slavonije, a ravnateljica je koristila mnoge meni nepoznate izraze, kao npr. zimmerfrei te sam bila u strahu. To je primijetila tadašnja pedagoginja, pa mi je rekla da će mi ona prevesti ono što ne budem razumjela. To mi je ostalo u sjećanju do danas.

Marica (pedagoginja): Eh, ja se sjećam jednog završnog ispita. Odgovarao je jedan naš učenik, ne mogu se nikako sjetiti imena, znam da je bio iz Zagorja. Ispitivala ga je ravnateljica i zatražila da objasni hrvatski grb. Pitala ga je što je ovo, što je ovo, a on je u jednom trenu, gledajući prvi štitić na hrvatskom grbu, rekao – majmun i banana. (smijeh) To neću nikada zaboraviti.

Olgica (nastavnica): Joj, sjećam se kako je ravnateljica znala učenike u hodu i po stepenicama ispitivati, samo da izvuče nešto iz njih da prođu ispit.

Željko (nastavnik TZK): Sjećam jednog učenika koji nije nikako znao zbrajati, jako mu je teško to išlo. Ma nije znao ni $2+2$. Imali smo tako sat razrednika i taj me učenik u šali pitao može li otići po pivo. Ja sam ga tada pitao, koliko košta pivo. Rekao je 5 kuna. Tada sam ga pitao - a koliko bi ti novaca trebalo da svima nama kupiš pivo? Bilo nas je 9 u razredu u tom trenutku. On je kao iz topa ispalio: 45 kuna! Kada je pivo u pitanju, jako mu je dobro išla matematika!

Marica: Sjećam se i ja mnogih učenika, bilo je puno zgoda, ali nikako im se ne mogu sjetiti imena. U ono vrijeme smo imali čak 560 učenika. Stolaca nismo imali dovoljno. Imali bismo materijala za roman napisati.

Milan (nastavnik TZK): To svakako. Sjećate li se kada sam vodio svoj razred u Podgarić? Tamo je bilo jezero. Cijelo vrijeme sam putem u autobusu govorio djeci: "Pazite djeco da netko ne bi upao u jezero". I kad smo došli do tog jezera, rekao sam vozaču da otvori vrata, a jedan učenik istog trena, onako obučen, ravno skoči u jezero. (smijeh)

Mirjana (socijalna radnica): Da, taj učenik je imao složenu obiteljsku situaciju. I općenito je u to vrijeme bilo puno obiteljskih problema i jako smo se puno posvećivali učenicima i obiteljima, ali u svemu tome nam je pomagala divna suradnja s centrima za socijalnu skrb, domovima, s Kukuljevićevom, pa čak i s Vrapčem. A kad smo imali osnovnu školu, ja sam jednom tjedno odvodila djecu zubaru Raiću na Stomatološki fakultet, bila je dobra zdravstvena zaštita.

Imali smo i podršku za mentalno zdravlje učenika i jako se puno radilo na socijalnoj strukturi. Nažalost, danas socijalni radnici nemaju vremena tako raditi. Tada je bilo puno više mogućnosti za suradnju. Bilo je lijepo i kada smo pozivali radne instruktore na sjednice Razrednih vijeća. To je bila prekrasna suradnja.

• *Sada kada smo se prisjetili anegdota, biste li mogli jednom riječju opisati školu iz vremena vašeg rada i objasniti zašto?*

Mirjana Romić: Zajednička suradnja svih djelatnika. Od razrednika, predmetnih profesora, do stručnog tima – sve se dogovaralo zajedno.

Stjepan Puh (domar): Meni je bilo šokantno kada sam došao raditi u školu. A zašto? Zato jer nisam nikada susretao djecu s teškoćama, nisam ni znao da postoje. Ja sam inače govorio da bih sve mogao raditi, samo da ne bih mogao biti učitelj tog djeci. Najšokantnija mi je bila spoznaja koliko učitelji daju sebe toj djeci, koliko se trude, a naši učenici često to naprosto ne mogu primiti zbog svojih teškoća. Nisam stručnjak, teško mi je to objasniti, ali eto to mi je nekako ostalo kao najupečatljivije. Ali, bilo mi je na kraju jako lijepo raditi tu u školi. Ovdje sam doživio samo lijepe stvari, ništa ružno.

Tomo (domar): Meni je bilo najljepše kad su me slali na teren, nešto dostaviti, biciklom sam znao prijeći cijeli grad. A onda kad se vratim odmah bi me dočekao posao – polupali su prozor na prvom katu, polupali na drugom. S djecom sam se uvijek jako

dobro slagao. I danas me znaju sresti na ulici i pitati: "Tomek, 'de si?". To je jako lijepo.

Željko: Lijepo je sresti učenike koji su bili problema tični u školi, a sad su dobri ljudi.

Dragan (nastavnik): Evo, ja bih se nadovezao na to. Jedne nedjelje na misi gdje sviram, prišao mi je jedan mladić i pozdravio me. Pitao sam ga otkud se mi znamo, a on je rekao iz Zagorske. Čekao je župnika da se dogovori za vjenčanje, bio je sa svojom zaručnicom. Tada sam ga pitao tko mu je bio razrednik, a on mi kaže da sam mu ja bio. (Smijeh). Ja sam zaboravio kako se zove i da sam mu bio razrednik, ništa čudno.

Milan: Ja bih opisao školu jednom riječju: neza boravno! Svaka epoha od rane mladosti do zalaska karijere imala je svoje pečate. Svaki ravnatelj i ravnateljica, svaki kolega i kolegica i svaka zajednička aktivnost stvorili su nezaboravne uspomene. Bilo je tu i mojih gafova, anegdota s učenicima od kojih se sjećam jedne jako smiješne kada sam jednu jako motiviranu učenicu poticao da preskoči kozlić, a ona se zaletjela, skočila preko kozlića na mene, srušila me i tu sam stao s preskakanjima kozlića. (smijeh) A sada u mirovini radim baš ono što volim, a za što ranije nisam imao vremena – šetnje, sport, čitanje, radim baš ono što volim.

• **Što ste prvo napravili kada ste otišli u mirovinu i koliko ste dugo mislili na školu?**

Olgica: Pa i dan danas.

Tomo: Ja sam prije 18 godina otišao u mirovinu. Tada sam to gledao kao na rastanak, a sad kad sam u mirovini punoljetan, 18 godina, sad tek idem u mirovinu. (smijeh) Ali, sanjam školu jedanput mje sečno. Sanjam kako hodam dolje po radioni. I to su lijepi snovi.

Marija: Ja sam često tu, ali ja sam mlada umirovljenica, tek dvije godine.

Ravnateljica: Mi je često zovemo kako bismo je pitali gdje je što, kako što napraviti, koje godine je što bilo i sl. Ona je "kroničar" škole. (smijeh)

Marija: Baš sam se danas sjetila da ne znam gdje su se zametnuli prekrasni ručni radovi, vezeni, koje su radile kolegice. Voljela bih to pronaći.

• **Što mislite o sadašnjem radu naše škole i ima li nešto što vas posebno raduje ili impresionira?**

Olgica: Erasmus projekti! To je tako krasno koncipirano, tako krasna suradnja s Europom, zbližavaju se učenici, letovi avionom i putovanja su za učenike doživljaji koji se pamte cijeli život. Tu je prisutan vaš veliki angažman, ali sama koncepcija Erasmusa je divna. Pratim vas stalno na Facebooku i Instagramu i to me posebno oduševljava.

• **Naša škola slavi 65. rođendan. Što želite poručiti učenicima i djelatnicima koji tu školu čine, za njezin rođendan?**

Olgica: Sretno i nadalje tako!

Marica: Oduševljena sam gostoprimstvom. Osjećam kao da nikad nismo ni otišli.

Milan: Hvala vam puno što ste nas se sjetili, pozvali i ovako lijepo ugostili u predivno renoviranoj školi. Imate krasne uvjete, humanizirane.

Mirjana: Čestitamo na velikim uspjesima!

Marica: I na velikom trudu, koji se vidi.

Stjepan Puh: Zahvaljujemo ravnateljici i svima vama koji ste nas primili, bilo nam je divno. Moja je poruka: nastavite i dalje tako, nećete dugo izdržati (smijeh). Sve je to lijepo, ali treba zaista dati cijeloga sebe, jer rezultata ne bi bilo da nije tako. Od mene imate lijepe želje!

Marica: Sljedeći put kad se sastanemo da ne dođemo na štakama (smijeh).

MI NEKAD I DANAS

2016.

2010.

2015.

2008.

2015.

2010.

2021.

2011.

2023.

2008.

2008.

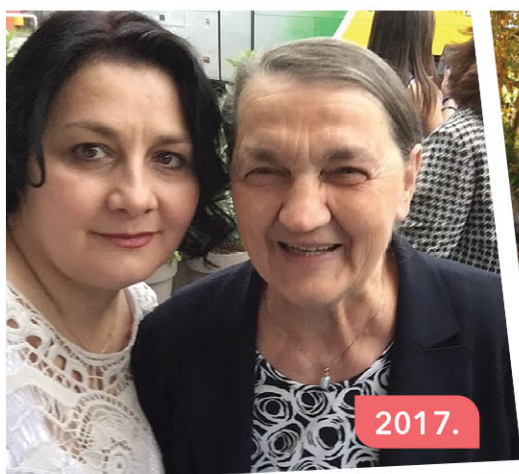

2010.

NOVOSTI U ŠKOLI U PROTEKLIM 10 GODINA

2012./2013.

- uveden logo škole (osmislila Ivona Vuletić)
- početak rada Savjetovališta za učenike „Niste sami“
- prvi put smo se predstavili na manifestaciji „Dojdi osmaš“
- prvi put sudjelujemo s učenicima na MATP-u (motor activity training programu)
- početak suradnje s AKD-om „Jedan poklon za jedan osmijeh“

2013./2014.

- osnovan čitateljski klub u školi
- uvedena zanimanja pomoćni pekar i pomoćni vrtlar
- sudjelovanje naših učenika na Prvim ljetnim igrama specijalne olimpijade Hrvatske
- otvorena Facebook stranica škole

2014./2015.

- uvođenje PSP-a
- obilježan 55. rođendan škole (Strikoman)
- početak sudjelovanja u eTwinning projektu

2015./2016.

- prvi međunarodni projekt Erasmus+ My work is my future
- početak suradnje s Radio Marijom
- škola je dobila socijalnu pedagoginju
- dobili smo nagradu Plavog telefona
- prvi put sudjelujemo na Festivalu jednakih mogućnosti
- uvođenje rehabilitacijskog programa – Muzikoterapija

2016./2017.

- početak suradnje s Agronomskim fakultetom Sveučilišta u Zagrebu
- u suradnji s Gradskim uredom za obrazovanje, kulturu i šport sudjelujemo u projektu „Kultura turizma“
- osnovali smo skupinu „Mladi vrtlari“

2017./2018.

- uveden „Projektni petak“ u školu
- pokretanje humanitarnih i volonterskih radionica
- nova zanimanja u školi
- Uveden program „Play attention“

2018./2019.

2019./2020.

- nova zanimanja u školi: pomoćni konobar i pomoćni limar
- svečano otvorenje Školskog ugostiteljskog praktikuma
- uvođenje fakultativnog predmeta Domaćinstvo
- uvođenje novog rehabilitacijskog programa Terapija pokretom i plesom
- uređenje prostora za odmor i boravak učenika, donacija gospođe Mirjane Mikulec

2020./2021.

- veliki potres
- obnova škole nakon potresa
- provođenje projekta „Briga o sebi“ u suradnji s Ministarstvom turizma
- godina međunarodnih projekata: Erasmus+/ Arthera, Digital director, I will survive!, Inserta XXI, S.F.C.R., SEN art - Sky is the limit
- sudjelovanje u donacijskoj izložbi humanitarnog karaktera “Osmijeh za Petrinju“
- dodjela nagrade Luka Ritz našoj učenici K. Kušt

2021./2022.

- započeli smo s četverogodišnjim programom za zanimanje kuhar
- novi edukacijsko-reh. Program „Aktivnosti svakodnevnog življenja“

2022./2023.

2023./2024.

- škola je projektom „Više od kiše“ pobijedila na natječaju Ininog zelenog pojasa
- našoj školi dodijeljena je nagrada ERF-a za izniman doprinos u radu i promoviranju Edukacijsko-rehabilitacijskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, koju je dekan Fakulteta uručio ravnateljici mr. sc. Đani Baftiri
- ugostili smo poznatu dječju spisateljicu i dugogodišnju urednicu *Modre laste* Željku Horvat Vukelja
- sudjelovanje na XII .internacionalnom kongresu slastičarstva, sladoledarstva i konditorstva Interslast 2023.
- završen je projekt izgradnje plastenika pod nazivom Zavrtno krug
- sudjelovanje u projektu „Čitanje ne poznaje granice“ (hrvatske i slovenske knjižnice)
- sudjelovanje u projektu „Začinimo Zagreb“
- započeli smo projekt Na moj način - vođenje gosta s invaliditetom
- provođenje radionica programa Lion s Quest

LIONS QUEST

A Program of the Lions Clubs International Foundation

Lions Clubs International Foundation 300 W. 22nd Street Oak Brook, IL 60521-8942

ŠTO ŠKOLA ZNAČI DJECI

Učenici su odgovorili na pitanja:

Zašto volim školu?

- Školu volim zato što tu imam puno prijatelja i zbog profesora Lukačevića.
- Često se smijemo.
- Volim školu zato što se volim družiti s prijateljima.

- Škola mi je lijepa.
- Tu sam upoznala puno dobrih ljudi.
- Zašto volim školu? Jednostavno je ne volim.
- Zato što imam dobar razred, upoznao sam puno novih ljudi i naučio jezik ljubavi-francuski.
- Volim školu zbog svojih profesora i profesorica, zato što mi pomažu naučiti nešto novo i korisno.
- Volim školu zbog dobrog društva, dobrih profesora, lijepo atmosfere, dobrog i kvalitetnog učenja i stjecanja znanja i pripreme za daljnji život.
- Školu volim zato što mogu naučiti puno stvari i upoznati različite tipove ljudi.
- Volim školu zato što imam dobre prijatelje i imamo odmor da se dobro odmorimo. U osnovnoj školi nisam smjela izlaziti na igralište za vrijeme odmora.
- Obožavam svoju rasku. Volim hrvatski, tehnologiju i tjelesni.

Da mogu, što bih promijenio / promijenila u školi

- Želio bih da idemo na izlete od nekoliko dana.
- Promijenio bih dvorište škole da se imamo gdje družiti.
- Bilo bi dobro da imamo veću dvoranu.
- U školu bih stavila aparat za kavu i šećernu vunu.
- Volio bih da veliki odmor duže traje.
- Promijenila bih pravilo da ne smiješ kasniti na satove.
- Stavila bih aparat sa sokovima da ne trebamo ići u trgovinu.
- Htjela bih da u školi bude mir i tišina, da se nitko ne svađa i da se svi družimo.
- Zabranila bih svađe između učenika.
- Zabranio bih oduzimanje mobitela pod satom.
- Uvela bih engleski jezik u sve razrede.

- Odmor bi trebao trajati 25 minuta.
- Da se lijepo zapiše svakoga tko kasni s velikog odmora.
- Promijenio bih turnuse, da smo jedan tjedan ujutro, a jedan popodne.
- Ukinuo bih dva odmora i stavio jedan od 20 minuta da stignem nešto pojesti i otići na zrak.
- Spriječio bih uništavanje školske imovine.

Najviše mi se sviđa...

- Najviše mi se sviđa to što imam puno dobrih frendova i profesora.
- Najviše mi se sviđa to što su svi profesori dragi.
- Volim ići na zbor, najsretniji sam kad pjevamo.
- Najviše mi se sviđa moj napredak i stjecanje novih iskustava.
- U školi mi se sviđa moj razred, moji profesori, a najviše moja razrednica, moja micica.
- Sviđa mi se moja klupa kraj prozora, moji prijatelji i boravak koji smo dobili u razredu.
- Kad pomažemo jedni drugima.
- Imamo dva velika odmora i popodnevnu smjenu.
- Najviše mi se sviđa druženje s prijateljima.
- Volim ići na natjecanja.
- Najviše mi se sviđa kad završi škola i idem doma.
- Kad imamo stručnu praksu.
- Kad idemo na planinarenje svi smo zajedno i družimo se.
- Sviđa mi se što mogu puno toga naučiti.
- Najviše mi se sviđa dnevni boravak. Tamo je veliki kauč na kojem provodimo veliki odmor, pričamo i smijemo se.
- Na praksi kuham kavu, pišem i poslužujem hranu i piće kad učenici dođu na jelo. Otkad je napravljena fasada, škola je još ljepša.

Događaj koji ću pamtiti

- Najviše ću pamtiti putovanje u Novi Vinodolski na tečaj prve pomoći s prof. Lukačevićem.
- Pamtiti ću školske izlete. Najbolje je bilo na Krku.
- Uvijek ću pamtiti završetak prvog razreda i igranje nogometa sa školom iz Selske.
- Pamtiti ću prvi dan škole, kako sam bio uzbuđen i sretan kad sam upoznao svoj razred.
- Pamtiti ću dan kad smo bili svi zajedno na izletu na Krku i bili podrška jedno drugom.
- Pamtiti ću svoj prvi neopravdani sat kad sam zakasnio jer sam išao kupiti sok poslije odmora. Razrednica je bila ljuta na mene.
- Radili smo gluposti, kasnili na nastavu i ljutili razrednicu.

- Pamtiti ću dobre prijatelje i drage nastavnike.
- Pamtiti ću putovanje u Tursku i mnoga natjecanja.
- Puno ih je, ne mogu izdvojiti jedan.
- Pamtiti ću božićne priredbe, pjesme i veselje zbog poklona.
- Planinarenja s prof. Davorom.
- Pamtiti ću topli doček svih u školi i sve lijepe trenutke.
- Najviše ću pamtiti dobre ljude koje sam upoznao.

Preporučio / preporučila bih prijateljima ovu školu zato što...

- Preporučio bih ovu školu jer stvarno vraća osmijeh na lice.
- Preporučio bih školu zato što je super što je tjedan dana nastava, a tjedan dana praksa.
- Zato što su svi profesori ljubazni.
- Preporučila bih ovu školu zato što ima puno smijeha, donosi sreću i veselje.
- Zbog dobrih nastavnika.
- Ova škola je zakon!
- Idemo na izlete, muzeje, šetnje...
- Meni je škola kao obitelj. Brine se da se snađemo u budućnosti.
- Imat ćete svoje zanimanje i kad završite školu moći ćete tražiti posao.
- Ako želite imati dobre prijatelje i super nastavnike upišite se u ovu školu.
- Zato što je ovo dobra škola.
- ... zato što se obnovila dvorana i svlačionice.
- ... zbog najboljih profesora.
- ... zato što se pojedina praksa plaća.
- Uključi se u projekte i možeš putovati u druge zemlje.
- Nije teško učiti, ideš na putovanja, izlete i super je.
- Preporučio bih školu zbog zanimljivih profesora.
- Lijepo je u ovoj školi, super su profesori i uz njih nije teško nešto naučiti.
- Zbog dobrih nastavnika i nastavnica i velikog izbora zanimanja.
- Preporučio bih prijateljima ovu školu zato što su super profesori, dobri učenici, lijepa atmosfera i na zabavan i konkretan način naučit ćete mnogo korisnih stvari koje će vam trebati. Zato, upišite se i osjećat ćete se kao kod kuće!
- Upoznat ćete puno različitih ljudi, dobre profesore i naučiti puno toga.

Volim školu

Program škole funkcionira za sve učenike. Sviđa mi se što se škola svake godine uključuje u razne projekte, ugošćuje nastavnike i učenike iz različitih dijelova svijeta i prezentira im što je tema projekta, a onda i mi, učenici, putujemo k njima. Stvarno se jako puno ulaže u školu, a isto tako i u učenike što je predivno i tako se podiže ugled škole. Bio sam preko Erasmus+ projekta u Litvi i bilo mi je jako lijepo. Predstavljao svoju školu i osjećao se kao kod kuće. Svakako bih preporučio da odete tamo jer ima se što vidjeti.

Moj dojam o školi jest da će se ono što se radi i za što se trudi vratiti na mnogo načina koji će nas učiniti sretnima i ispunjenima.

Učenici koji su na praksi u knjigovežnici izrađuju bilježnice, rokovnike, blokove, kutijice za papir... U kuharskom praktikumu se rade domaći začini, rezanci i slično, zadruga izrađuje različite predmete, a sve se to prodaje za Dan škole ili nosi na projekte, daruje goste škole.

Odnosi među učenicima su odlični, svi se slažemo, a za profesore da ne govorim. To su iznimno razumni ljudi koji se prilagođavaju svakom učeniku ove škole. Stvarno mi je bila čast upoznati tako dobre profesore koji daju svoj maksimum kako bi što bolje učenike naučili i pripremili za život.

Tijekom cijelog školovanja mi se najviše svidjelo to što sam upoznao nove ljude i susreo se s djecom s manjim i većim teškoćama, što je za mene jako dobro iskustvo i ako se u budućnosti budem sreo s nekom teškoćom, moći ću se s njom nositi bez problema.

Sviđa mi se i to što imam jedan tjedan praksu, a drugi nastavu. Puno je izvanastavnih aktivnosti.

Ova škola stvarno puno daje i zato nemojte čekati ili previše razmišljati, nego se upišite u našu školu jer, vjerujte, nećete požaliti. Na kraju školovanja bit ćete vesela, sretna i ispunjena bića.

Filip, 4. A

Zašto volim svoju školu

Svoju školu volim zato što imam najbolju profesoricu Margitu. Također, imam jako dobre prijatelje u razredu i iz Radnog 2. Volim učiti socijalne vještine, volim izobrazbu u obavljanju poslova, volim vještine svakodnevnog života. Volim tjelesni i profesoricu Kseniju Pinterić. Najviše volim kada imamo tjelesni vani na igralištu. Volim profesoricu Darju jer kod nje uvijek čitam, a to mi jako dobro ide. Volim i glazbeni zato što volim glazbu.

Pjevam u zboru. Veseli me što se svi okupljamo na zboru i pjevamo lijepe pjesme. Veseli me što nastupamo na priredbama. Ove smo godine na božićnoj priredbi dobili puno poklona. Bila sam sretna jer je to jako lijep znak pažnje prema učenicima.

Ova školska godina je moja zadnja godina u školi. Zauvijek ću pamtiiti lijepe trenutke koje sam ovdje provela. Nedostajat će mi moja škola i svi profesori i prijatelji.

Martina, OOS1

Volim školu

Volim školu jer u njoj imam dobre prijatelje. Obožavam svoju rasku. Volim hrvatski i tehnologiju, a posebno tjelesni. Sviđa mi se što imamo odmore, a u osnovnoj školi ih nismo imali.

Školujem se za pomoćnog konobara. Na praksi sam u školi, kuham kavu, pišem u bilježnicu ono što profesorica Katarina pripremi za nas, što moramo naučiti. Kad učenici idu na užinu, poslužujem hranu i piće.

Moja škola je lijepa, a sada je još ljepša od kada imamo novu fasadu.

Maja, 1. H

Moja škola

Ove sam školske godine upisala 1.razred. Najprije sam upoznala svoj razred i razrednicu, a zatim i ostale. U školi volim svoje prijatelje, svi su super. Moj razred je mali, ali to mi se sviđa. U razredu imamo i asistenticu Ixu, ona mi je odlična kao i moja raska. Najljepše je pod odmorima kad se svi družimo. Moja sestra isto ide u ovu školu. Kada se vidimo, pričamo o našim simpatijama. Sviđa mi se što je njezin razred blizu.

Kad završim školu željela bih biti knjigoveža ili otvoriti kozmetički salon.

Lara, 1. K

Moja škola

Početak školovanja slabo pamtim. Bila sam povučena i sramežljiva, nisam se htjela družiti s učenicima i komunicirati s profesorima. Ubrzo sam se opustila i uz pomoć profesora i učenika se prilagodila. Osobito mi je pomogao moj razrednik Davor Lukačević.

Drago mi je što sam upisala ovu školu jer mi je lako učiti i savladavati nove prepreke. Najviše mi se sviđa što mogu sudjelovati u Erasmus+ projektima, putovati u strane zemlje. Sviđa mi se što učenici mogu ići na razna natjecanja kako bi pokazali svoje umijeće i znanje koje su stekli u školi.

Preporučila bih ovu školu svojim prijateljima zbog dobrih iskustava, dobrih učenika i profesora, lakog savladavanja gradiva... U ovoj školi možeš biti svoj, takav kakav jesi.

Nika, 4. A

Zašto volim svoju školu

Volim svoju školu zato što je posebna, lijepo se osjećam u školi.

Volim profesore jer su drugačiji. Prvi dan kada sam došla u svoj razred bilo mi je zanimljivo upoznati druge učenike i moju razrednicu Teu. Draga je prema svim učenicima.

Volim ići na praksu jer sam dosta toga naučila i jako je zanimljivo raditi s mojom šeficom. Upisala sam se u školsku zadrugu jer sam kreativna i volim svašta raditi, zanimljivo mi je.

Sa školom sam išla na natjecanja i na sve izlete. Svugdje mi je bilo lijepo. Najljepše mi je bilo kada sam

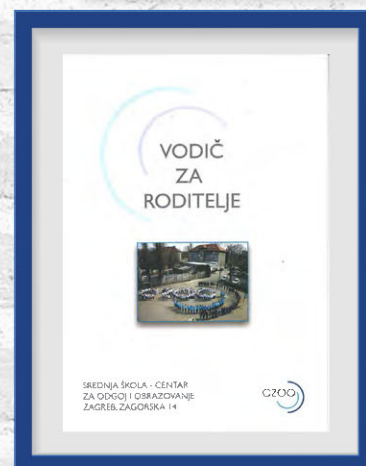
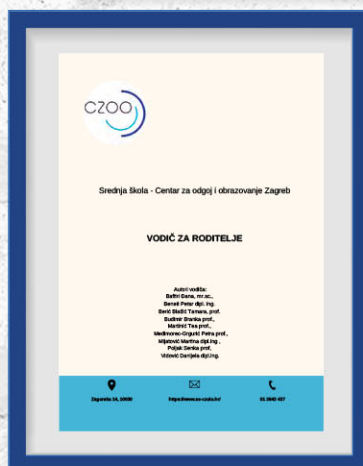
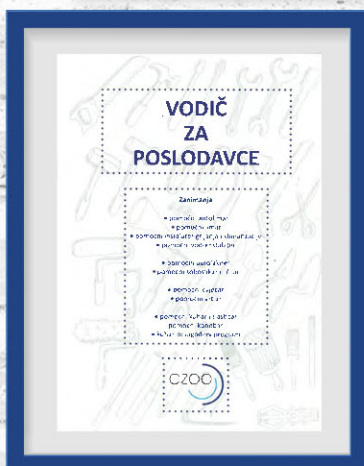
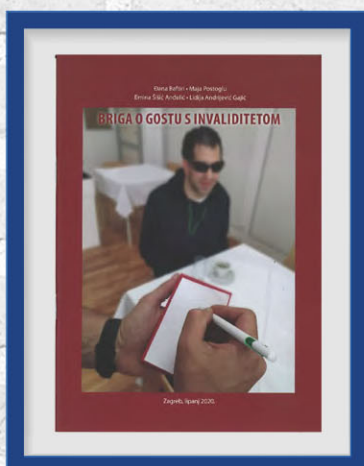
s učenicima i profesoricom Ksenijom putovala u Poljsku preko Erasmus+ projekta. Tamo sam upoznala učenike iz drugih država. Putovali smo avionom i to mi je bilo prvi put da letim avionom.

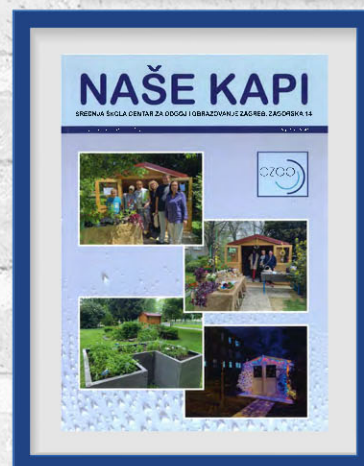
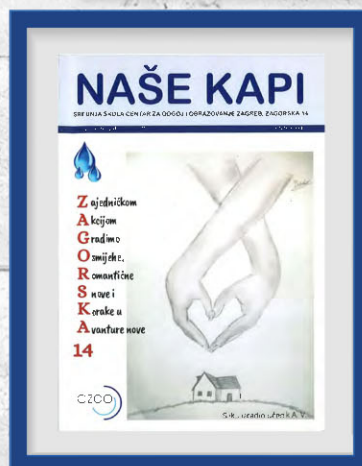
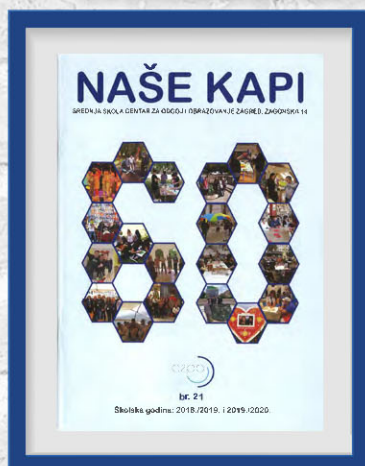
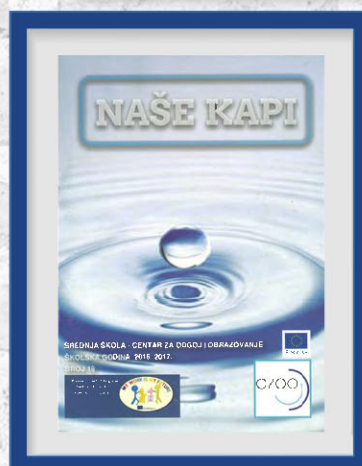
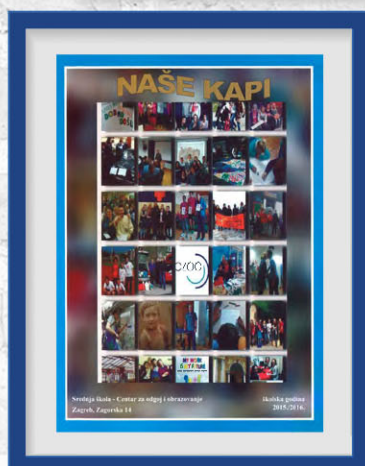
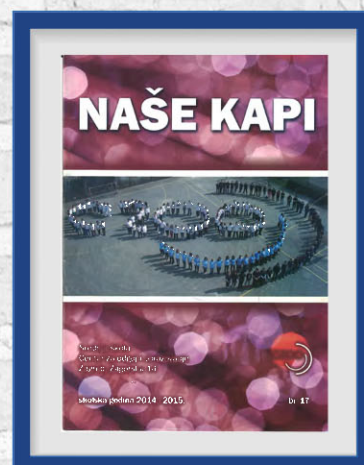
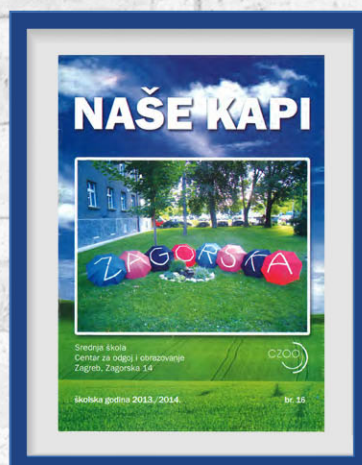
Vidjela sam gradove koji su izgledali tako maleno, ceste su bile kao tanke crte. Kada smo se dignuli iznad oblaka, sve je bilo bijelo i sijalo je sunce, bilo je savršeno. Ali, polijetanje i slijetanje mi se nije svidjelo, zabolio me je trbuh i uhvatio strah.

Kada završim školu, najviše ću pamtiti putovanja sa školom.

Anita, 3.F

SVA NAŠA IZIDANJA

DRUGI O NAMA

Ova škola, u usporedbi s drugim srednjim školama u Gradu Zagrebu, možda je mala po broju učenika i svojim prostornim kapacitetima, ali je velika srcem, duhom i pozitivnom energijom kojima nastoji svakog učenika učiniti sretnim i omogućiti mu primjereno okruženje za razvoj i ostvarenje njegovih prava. Od Zagorske može učiti svaki pojedinac i svako društvo koje sebe smatra civiliziranim, humanim i pravednim jer se ovdje svaki dan, kroz odgojno-obrazovni rad, u duhu tolerancije i uvažavanja, stvaraju nove prilike i novi temelji za uspješan i ispunjen život.

Iva Milardović Štimac,
pomoćnica pročelnika za odgoj i obrazovanje

U Vašu sam školu došao s ciljem da Vaše profesorice, logopedinje i učenike poučim vještinama dramskog odgoja koja sam stekao tijekom svoje karijere i dogodilo se čudo. Dogodilo se suprotno, naime, Vaša su djeca poučila mene i pokazala mi kako se znaju kreativno izražavati. Tako je i s Vašim suradnicama koje su izuzetno kompetentne u svojoj struci, kao i Vi, ravnateljice. Na čelu ste izvrsnog tima koji ste stvorili i okupili oko sebe. Dokazali ste da je nemoguće moguće i to je zalog za budućnost koji se ne može izmjeriti valutama ovoga svijeta. Hvala Vam na svemu!

Želimir Ciglar, prof., stručni suradnik za
kazališnu djelatnost u CeKaTe-u

Naviru sjećanja... 2003. Trenutak odluke. Odlazim u mirovinu nakon 38 godina radnog staža. No, to je samo fizički odlazak. Ta nevidljiva moć povezanosti i pripadnosti je trajna. Svaki dolazak u zgradu škole – našu „staricu“, budi sjećanja svakodnevice tih 38 godina. Moje emocije i veza trajno su prisutne, bez obzira na to što sam već 12 godina u mirovini. Svaki dolazak u školu evocira slike doživljenog – u razredu, hodnicima, zbornom pjevanju, nastupima i dječjoj sreći zbog uspjeha u tim trenucima. Ako se radi s ljubavlju, trajno se pronalazi oblik, sredstvo i metoda za postizanje rezultata. Koristila se glazba, pjesma, instrumenti. Dok sam radila u nižim razredima, glazba je bila svakodnevno prisutna u čitanju, relaksaciji i spontanijama reakcijama djece. U srednjoj školi vodila sam školski zbor. Svaki sam sat nastojala da djeca osjete zadovoljstvo zajedništva – radi se za uspješno izvođenje. Poseban je doživljaj bio promatrati ta sretna lica i ponos na pozornicama škole, Lisinskog i drugih. Tako su se nizale generacije i bujalo je zadovoljstvo. A ja sam otišla s lijepim uspomenama i životnim ispunjenjem. To je bogatstvo i moć trajnih emocija i veza s našom voljenom „staricom“.

Olga Radovančević,
profesorica u mirovini

Roditelji o školi:

Svakom roditelju djeteta s posebnim potrebama preporučio bih vašu školu zbog kompetencija djelatnika, truda, zalaganja, iskustva, podrške i poticaja koji se pružaju djeci.

(tata Ponjan)

Škola mog djeteta je stvarno jedna sretna škola u koju moje dijete rado odlazi i veselo dolazi kući. Sve pohvale za većinu profesora koji su stvarno otvoreni za suradnju, razrednica koja je odlična i ravnateljicu koja daje sve od sebe da ovdje sve tako dobro funkcionira.

(roditelj Martinjak)

SŠ-CZOO je škola u kojoj se moje dijete, a i ja kao roditelj osjećamo ugodno i sigurno. Osoblje škole me svaki dan iznova iznenadi količinom energije koju ulaže u individualni pristup učeniku. Prije upisa imala sam jako puno strahova oko daljnjeg školovanja svojega djeteta. Nakon upisa svi su moji strahovi nestali, a moje dijete s radošću ide u školu. Hvala!

(roditelj S.J.)

Mi smo prezadovoljni školom. Sonja se preporodila otkada je krenula u vašu školu. Puno je sretnija i smirenija. Profesori joj prilaze s puno razumijevanja i svi koje sam upoznala su vrlo topli i dragi. Podrška koju primamo od profesora i asistentice Valerije nam puno znači.

(Tihana Biuk)

INTERVJU

Igor Ozimec - mentor

Razgovarali smo s gospodinom Igorom Ozimecom, mentorom i vlasnikom radionice Auto-Ozimec d.o.o., u kojoj već godinama naši učenici obavljaju stručnu praksu, a nekoliko ih je i stalno zaposleno.

• Sjećate li se kako je započela naša suradnja?

Bilo je to jako davno, još dok je radionicu vodio moj

otac. Ja imam 35, a Ivan Vugrin (naš zaposlenik, a vaš bivši učenik) ima 37 godina. On je bio na praksi kod nas i eto, ostao je do danas, već dvadesetak godina.

• Zbog čega ste odlučili podržati praktično naukovanje učenika s teškoćama u razvoju? Što Vas je motiviralo?

U našem poslu ima mnogo različitih faza rada i ne mora svatko znati raditi baš sve. Bitno je da nauči raditi jednu fazu i da je radi korektno kako bi mogao živjeti od svoga rada, brinuti o sebi i svojoj obitelji i biti neovisan. Osim toga, vaše je **učenike lijepo poučavati** i promatrati kako napreduju.

• Kakva su Vaša iskustva u radu s našim učenicima?

Imamo jako dobra iskustva s vašim učenicima. Jako su pristojni i vrijedno odrađuju svoj dio posla. Nekako nam je puno draže kada nekog 3 godine poučavamo i potom on ostane raditi kod nas, nego zaposliti nekoga koga ne poznajemo. Puno se bolje uklope u ekipu. Kao što vidite, uz praktikanta imamo i trojicu vaših bivših učenika koji su stalno zaposleni i koji sada obučavaju nove učenike. To je nešto posebno.

• Kakvu ste podršku dobili od naše škole? Jeste li njome zadovoljni? Imate li kakav prijedlog za unaprjeđenje podrške u budućnosti?

Kako ne bismo bili zadovoljni. Vaši profesori pratioći uvijek su dostupni, često se čujemo i vidimo i odlično surađujemo. Svi se zajedno jako trudimo osposobiti učenike za rad u struci koju su odabrali. Drago nam je kada netko s lakoćom upija znanja i ostaje u struci jer nas je sve manje.

Smatram da je rad vaše škole na visokoj razini i bilo bi predivno kada bi nastavnici iz redovnih škola dolazili na „instrukcije“ kod vas, kako bi naučili kako se pravilno odnositi prema učenicima. Samo tako dalje!

(roditelj K.P.)

Školu mogu samo pohvaliti. Dijete koje je imalo asistenta u školi i kod kuće se dosta s njim radilo, u ovoj se školi pronašlo. Profesori razumiju da djeca imaju različite potrebe i posvećuju im se više nego što bi to bilo moguće u drugim školama. Ima ih manje u razredu i na taj način imaju više mogućnosti i ponavljati i odgovarati. Jako sam zadovoljna što mi dijete s osmijehom pohađa upravo ovu školu u Zagorskoj.

(zadovoljni roditelj)

Prije nekoliko godina upoznala sam vašu školu. Odlučili smo se doma za vas, nismo požalili, vratili ste cijeloj obitelji osmijeh na lice. Sačuvajte te osmijehe i širite ih za buduće generacije. SRETNOST!

(majka Mirela Filipović, prof.)

Roditeljima, kojima je preporučena škola, svakako bih sugerirala da upišu svoje dijete. Na početku sam se protivila, zato što sam željela da Antonio ide u redovnu srednju školu, po prilagođenom programu, ali već nakon kratkog vremena uvidjela sam da je ova škola definitivno najbolji izbor za njega. Mislim da se u redovnoj školi ne bi tako dobro snašao i bio prihvaćen. Moje je dijete sretno u vašoj školi, a to je najbitnije od svega.

(mama Kosmat)

INTERVJU

Bruno Mišljenčević - mentor

Restoran Noel

Učenik: Filip Mihalić, 4.A

Učenik 4.A razreda, Filip Mihalić, stručnu praksu obavlja u restoranu Noel. Restoran Noel je otmjeni restoran visoke kuhinje koji od 2019. godine nosi Michelinovu zvjezdicu. Što je zaposlenike Noela motiviralo na rad s našim učenicima te kakva su im dosadašnja iskustva pročitajte u intervjuu s Filipovim instruktorom – Brunom Mišljenčevićem.

Kako je započela naša suradnja? Zbog čega ste se odlučili podržati praktično naukovanje učenika? Što Vas je motiviralo?

Kada sam počeo raditi u Noelu, učenik je već bio ovdje na praksi tako da sam ja preuzeo mentorstvo. U Filipu sam vidio veliki potencijal i želju za radom pa sam ga odlučio podržati i naučiti ga novim vještinama. Kod Filipa me se posebno dojmilo što je uvijek motiviran, marljiv i sretan što ima priliku učiti u Noelu.

Sada kada ste već neko vrijeme Filipov instruktor, biste li ga zaposlili ?

Zaposlio bih ga jer danas rijetko nailazim na mlade ljude koji imaju želju za radom kao on.

Kakvu ste podršku dobili od naše škole? Jeste li njome zadovoljni? Imate li neki prijedlog kako

bismo mogli unaprijediti podršku u budućnosti?

Od pratioca škole dobivam sve informacije pravovremeno. Sviđa mi se što su uvijek dostupni.

Katarina Ćosić - mentorica

Tehnička škola,
Palmotićeve 84,
Zagreb

INTERVJU

Kako je započela naša suradnja? Zbog čega ste se odlučili podržati praktično naukovanje učenika s teškoćama u razvoju? Što Vas je motiviralo?

Mentorstvo sam naslijedila od kolegice. Smatram da su sva djeca sposobna za rad ako im se uvjeti prilagode te ako im se pruži odgovarajuća podrška.

INTERVJU

Darijan Šuvak - mentor

Učenički dom Hrvatski učiteljski konvikt,
Klaićeva 56, Zagreb

Kako je započela naša suradnja? Zbog čega ste se odlučili podržati praktično naukovanje učenika s teškoćama u razvoju? Što Vas je motiviralo?

Suradnja Konvikta s Vašom školom započela je prije dvadesetak godina, a ja sam mentor učenicima već 17 godina, od kada sam se ovdje zaposlio. To je bio moj prvi susret s učenicima s teškoćama pa su me u početku profesorice koje prate učenike savjetovale u radu s učenicima. Na teškoće učenika nisam gledao kao na prepreku. Uvijek sam isticao ono u čemu su uspješni te ih poticao u tim radnim operacijama. Smatram da je pohvala najbolja motivacija. Veselio me svaki njihov napredak, a posebno kada učenici dođu do svoje završne godine školovanja. Kroz rad me vodila želja da učenicima pomognem te ih osposobim za zanimanje pomoćnog kuhara.

Kakvu ste podršku dobili od naše škole? Jeste li njome zadovoljni? Imate li neki prijedlog kako bismo mogli unaprijediti podršku u budućnosti?

Suradnja s profesorima i profesoricama pratiocima je odlična. Uvijek su bili spremni za podršku i pomoć kada smo imali pitanja koja su se ticala učenika. Pomagali su nam i davali smjernice za rad. Ako je i

bilo nekih problema, zajedno smo ih brzo rješavali, ali moram priznati da u ovih 17 godina nije bio nekih većih problema.

Biste li zaposlili našeg učenika? Ako da, zašto?

Da sam u mogućnost odlučivati o tome, svakako bih zaposlila vaše učenike jer su se pokazali kao marljivi, poslušni i odgovorni.

Kakvu ste podršku dobili od naše škole? Jeste li njome zadovoljni? Imate li neki prijedlog kako bismo mogli unaprijediti podršku u budućnosti?

Imam pozitivno iskustvo s pratiocima iz vaše škole, izuzetno su susretljivi, suradljivi i dostupni. Predlažem da se ubuduće organizira druženje pratioca i instruktora!

SVI NAŠI PROJEKTI

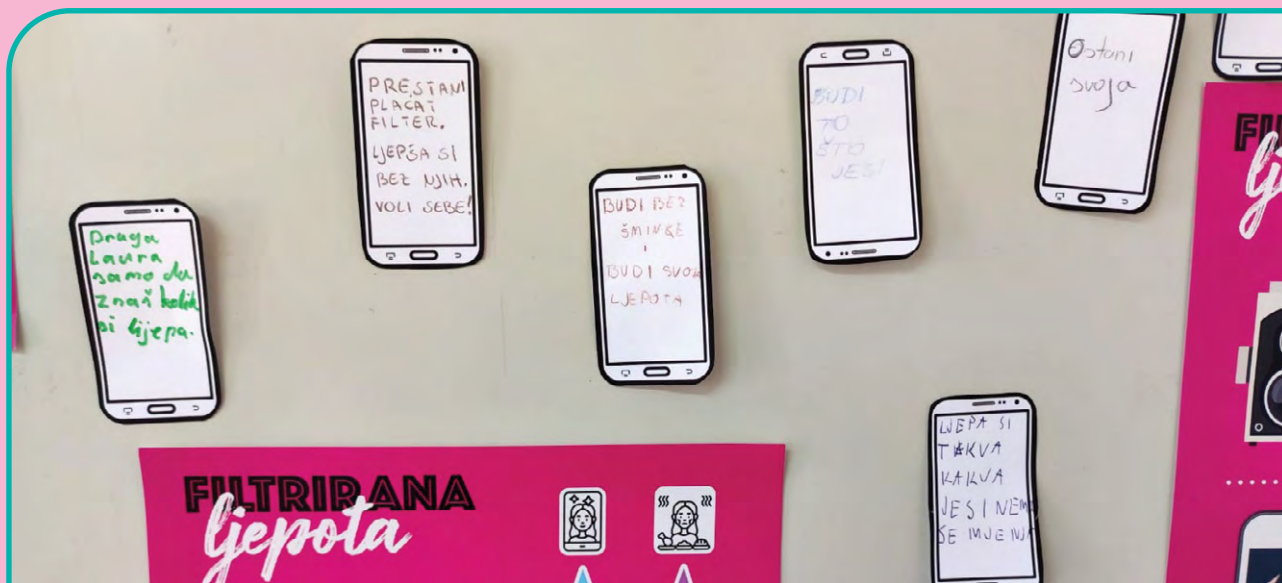

Projekt "Glazbena škrinjica"

U sklopu projekta Glazbena škrinjica koji se provodi u školskoj godini 2024./2025., a u koji su uključeni učenici OOS 4, njihova profesorica te logopedica i knjižničarka škole, ugostili smo violisticu Katarinu Gregorin, studenticu pete godine Muzičke akademije u Zagrebu. Osim što smo uživali u izvedbi nekoliko popularnih pjesama, imali smo priliku zaroniti u svijet klasične glazbe slušajući

Hoffmanov koncert za violu. Poseban doživljaj bio je i trenutak kada su se učenici sami okušali u sviranju. Kako bismo Katarini zahvalili na inspirativnom glazbenom susretu, počastili smo je kolačem pripremljenim na satovima Domaćinstva te likovnim radovima naših učenika. Do kraja školske godine čekaju nas novi zanimljivi susreti te se veselimo upoznavanju orgulja, gitare i flaute.

Projekt SVOJA

Projekt SVOJA usmjeren je na podizanje samopouzdanja djevojčica i djevojaka u online svijetu te na poticanje pozitivnog odnosa prema sebi i svome tijelu. Pokrenuli su ga 2023. godine Knjižnica i čitaonica Grada Preloga u suradnji s Goethe-Institutom Hrvatska, a u projekt su se uključile mnoge škole i knjižnice širom Hrvatske.

U našoj školi projekt je zaživio od školske godine 2024./2025., pod vodstvom školske knjižničarke Željke Barušić. Sastoji se od četiriju radionica: "Filtrirana ljepota", "Pritisak i očekivanja", "U mreži

– kako influenceri utječu na nas?" i "Pa što ako nije online?".

Na prvoj radionici održanoj u školskoj knjižnici, nazvanoj "Filtrirana ljepota", sudjelovale su učenice 1.H, 2.D i 3.B razreda, zajedno s profesoricom hrvatskoga jezika Sanjom Košćević Antić. Tijekom radionice, učenice su se bavile pitanjem autentičnosti sadržaja na društvenim mrežama, stvarajući vlastite filtere sreće. Također, gradile su mrežu prijateljske podrške pisanjem pozitivnih poruka koje su uputile jedna drugoj.

Službeni poster i radovi učenica izloženi su u školskoj knjižnici. U sklopu aktivnosti, čitani su odlomci iz knjige "Priče za laku noć za mlade buntovnice" autorica Elene Favilli i Francesce Cavallo, koji govore o inspirativnim životnim pričama žena iz različitih profesija i dijelova svijeta, čiji su trud i upornost doveli do uspjeha, a pri tom je svaka od njih ostala SVOJA. Do kraja školske godine odradit ćemo i preostale radionice jer su učenice vrlo aktivno i s velikim interesom sudjelovale u dosadašnjem projektu.

SVOJA

ERASMUS+ Projekt MUSICAD

(malo partnerstvo za velike ideje)

U prosincu 2024. godine započeli smo prvi projekt malog partnerstva u našoj školi, pod nazivom MUSICAD. Tema projekta je glazba u nastavi i poučavanje učenika s poremećajima iz spektra autizma i učenika s intelektualnim teškoćama. Tijekom projekta izradit će se brošura s prijedlozima i detaljnim opisom aktivnosti korištenja glazbe u nastavi, koja dokazano pomaže u kognitivnom napretku i učenju, a ima i brojne druge pozitivne učinke na ljudsko tijelo i duh.

Koordinator ovog projekta je Turska, škola za učenike s posebnim potrebama iz grada Duzce u kojem se u siječnju održao prvi projektni sastanak. Ostali partneri u projektu su judo klub iz Irske, neprofitna udruga

iz Njemačke i mi kao hrvatski predstavnici. Tijekom sastanka, mnogo se govorilo o poremećajima iz spektra autizma, provodile su se glazbene aktivnosti kako bismo dogovorili u kojem će se obliku opisivati u priručniku te smo malo i razgledali lijepo prirodno okruženje grada Duzcea.

Ove ćemo se školske godine još projektno družiti u Hamburgu i Dublinu, a najesen ćemo mi ugostiti naše partnere, čemu se posebno veselimo, jer glazbu nosimo u srcu svaki dan koji provodimo s našim učenicima.

ERASMUS+ Akreditacija za opće obrazovanje

Ove godine nastavljamo edukacije i međunarodnu suradnju u sklopu Erasmus+ akreditacije za opće obrazovanje koju smo dobili 2023. godine.

Ove se godine 12 naših nastavnika educiralo na dva tečaja i otišlo u tri europske škole na promatranje rada, a ove godine prvi put planiramo aktivnost pozvanog stručnjaka koji će nas doći poučiti na temu korištenja VR naočala i 3D printera u radu s učenicima s teškoćama. Ishodi učenja su šaroliki, što je uvijek prednost, ali usredotočili smo se na usvajanje znanja koja su povezana s naša tri cilja. Nakon svake mobilnosti, naši su nastavnici prenijeli svoja stečena znanja, iskustva i dojmove ostalim nastavnicima. Nakon toga smo zajedno odlučili što bismo od naučenog mogli implementirati kako bismo

povećali svoju kvalitetu rada. Kako bismo svi imali koristi od učenja i edukacija, zajednički stvaramo bilježnicu u OneNote programu u kojoj ćemo imati prijedloge aktivnosti na jednom mjestu i koje ćemo moći koristiti u svakom trenutku.

Sljedeće godine planiramo u edukacije i projektne mobilnosti uključiti naše učenike, čemu se svi jako veselimo.

ERASMUS+ Projekt Ready for VET

(iliti: Za STRUKU spremni!)

Nakon nekoliko godina razmišljanja o tome kako pomoći našim budućim učenicima, njihovim roditeljima, ali i samim strukovnim nastavnicima, da učenici u strukovnu školu dođu sa spremnim predvještinama za strukovno obrazovanje, odlučili smo prijaviti Erasmus+ projekt koji će nam pomoći da zajedničkim snagama s iskusnim partnerima stvorimo alate koji će poslužiti u prepoznavanju, procjeni i usvajanju osnovnih vještina koje je nužno posjedovati kako bi se uspješno mogle usvajati strukovne vještine. Agencija za mobilnost i programe Europske Unije prepoznala je kvalitetu

Sufinancira
Europska unija

naše projektne ideje i tako smo ponovno postali koordinatori međunarodnog projekta pod nazivom Ready for VET!, koji je počeo 1. ožujka 2025. godine.

Partneri u našem projektu su škola za učenike s posebnim potrebama i oštećenjima sluha iz Konye u Turskoj te udruga Mediatalent iz Zagreba. Veselimo se ovom projektu i njegovim krajnjim rezultatima za koje smo uvjereni da će biti u širokoj upotrebi i od koristi svakom učeniku koji se priprema za strukovno obrazovanje.

ERASMUS+

Spoj učenja, veselja i zajedništva

U godini kada slavimo 65 godina naše škole, slavimo i 10 godina Erasmus+ aktivnosti u našoj školi. Točno prije 10 godina, 2015. godine, započeli smo s projektom *My work is my future* u kojem smo bili partneri. Lijepo je prisjetiti se početaka, uzbuđenja i neizvjesnosti kada smo krenuli putem Erasmusa, ali i entuzijazma cijelog kolektiva – onih hrabrijih koji su kretali u prve mobilnosti, i onih koji su u početku promatrali, a tek kasnije uzeli zalet, pa i sami krenuli u avanturu. Nakon prvog Erasmus projekta, drugi su se projekti redali jedan za drugim, sve do današnjeg dana. Naravno, za to je bilo potrebno mnogo truda i vremena pojedinaca koji su pisali projekte i tražili nove načine za ostvarenje projekta, ali sav se trud na kraju isplatio.

U školi su se u razdoblju od 2015. do danas proveli sljedeći projekti:

- **My work is my future (2015)**
- **GrEAT (2017)**
- **I will survive! (2020) - koordinatori**
- **Sky is the limit – Senart (2020)**
- **Digital Director (2020)**
- **Arthera (2020)**
- **Save the future – change the rules (2020)**
- **Inserta XXI (2020)**
- **MuzikoMatika (2022)**
- **Akreditacija – opće obrazovanje (2023, 2024, 2025)**
- **MUZICAD (2024)**
- **Ready for VET! (2025) - koordinatori**

Svaki od navedenih projekata donio je školi, učenicima i nastavnicima nešto dobro. Kada se pita učenike i nastavnike što im je bilo najbolje, uvijek na prvom mjestu spominju ljude koje su upoznali, prijateljstva koja su sklopili, veselje koje su doživjeli i iskustvo koje su stekli, a baš nikad se ne ističu negativne stvari, premda je bilo i toga. Zanimljivo, ono što je u tom trenutku bilo negativno – kao npr. ukradena torbica u Barceloni, izgubljeni boarding pass u Španjolskoj, spavanje na aerodromu cijelu noć u Litvi ili zaglavljeni lift prepun djece i nastavnika u Njemačkoj, kasnije se prepričavalo sa smiješkom, kao dodatna vrijednost putovanjima s našim učenicima. Svaka, pa i najmanja dogodovština ostaje kao lijepa uspomena,

kako učenicima tako i nastavnicima. Projekti postaju izvrstan alat za razvijanje boljih međusobnih odnosa, pravi team building, ali koji nije sam sebi svrha, već se događa tijekom učenja i razvijanja kompetencija kojima je taj projekt usmjeren.

Podsjetimo na neke Erasmus+ brojke u ovih 10 godina. Ukupno smo u ovih 12 projekata surađivali kao partneri sa 44 različite ustanove, većinom školama. Od toga smo u 7 škola bili u aktivnosti promatranja rada, a s ostalim smo partnerima surađivali u KA2 projektima. U sklopu KA1 projekata pohađali smo ukupno 7 tečajeva, a bili smo i domaćini nastavnicima i učenicima iz 7 ustanova, a 6 različitih zemalja.

Spomenut ćemo brojke koje se odnose na putovanja s učenicima. Ukupno se išlo na 13 putovanja u 9 različitih zemalja: Italiju, Estoniju, Makedoniju, Poljsku, Njemačku te dva puta u Tursku, Rumunjsku, Španjolsku i Litvu. Četiri puta smo ugostili učenike i nastavnike iz svih ovih zemalja u našoj školi. Ukupno je putovalo 52 učenika, što iznosi čak 37.1% od ukupnog broja naših učenika. Neki učenici su zbog zahtjeva zemalja za dodatnom dokumentacijom tijekom perioda korone putovali više puta, pa dolazimo do brojke od 37 (različitih) učenika na putovanjima, što iznosi 26.43% od ukupnog broja učenika škole. Na taj veliki postotak uključenih učenika vrlo smo ponosni. Isto tako, drago nam je vidjeti da učenici koji su sudjelovali u mobilnosti ohrabruju i motiviraju druge učenike da se uključe i jave za sudjelovanje u projektima. Već sada imamo listu učenika koji su izrazili želju putovati u sklopu budućih projekata, a koje planiramo već ove kalendarske godine. Plan je najesen otputovati u Portugal, Španjolsku i Tursku, a kasnije i u uzvratne posjete još nekim školama i državama. Cilj je da se učenici upoznaju s kulturom tih zemalja te da nešto novo nauče i steknu kompetencije koje ne bi mogli steći bez Erasmus+ prilika koje im se nude.

U svakom slučaju, nastavljamo biti Erasmus+ avanturisti, nastavljamo graditi svoja znanja, iskustva i lijepe uspomene. Sretni smo što imamo tu priliku, sretni smo što možemo naše učenike ohrabriti u njihovim prvim koracima ka putovanjima, ka Europi, i da i sami možemo učiti od kolega s kojima nas povezuje ne samo pripadnost europskoj obitelji, već i ljubav prema poslu i želja da, za dobrobit svijeta, u tom poslu stalno napredujemo.

Projekt ONLINE IZLOG

Ponosno predstavljamo naš projekt korištenja otvorenih podataka koji financira Grad Zagreb, a koji se odnosi na našu učeničku zadrugu, kao i ostale učeničke zadruge koje djeluju pri posebnim ustanovama u Gradu Zagrebu. O čemu je riječ i kakve veze imaju učenička zadruga i otvoreni resursi?

U Gradu Zagrebu djeluje mnogo učeničkih zadruga koje kroz svoje djelovanje plasiraju različite proizvode i usluge koje su rezultat rada učenika. Osnovni ciljevi učeničkih zadruga su da učenici izvan uvjeta klasične učionice i odnosa učitelj/učenik razvijaju inovativnost, poduzetnost, a neposrednim sudjelovanjem stječu praktičan doživljaj svijeta rada, iznošenjem i vrednovanjem rezultata potvrđuju svoje mogućnosti i doživljavaju priznanje i zadovoljstvo postignutim rezultatima. To se posebno odnosi na učenike s teškoćama i zadruge koje djeluju pri posebnim odgojno-obrazovnim ustanovama koje vrlo često ne mogu konkurirati redovnim učeničkim

zadrugama, kako u kvantiteti proizvoda, tako niti u vidljivosti i promociji. Ovaj je projekt stoga usmjeren na povećanje vidljivosti učeničkih zadruga koje djeluju pri posebnim odgojno-obrazovnim ustanovama u Gradu Zagrebu i njihovih proizvoda te senzibilizaciji lokalne zajednice radi prepoznavanja društvene učinkovitosti osoba s invaliditetom.

U projektu će se izraditi mrežna platforma za administriranje i prikupljanje podataka, s detaljnom bazom podataka o učeničkim zadrugama koje djeluju pri posebnim odgojno-obrazovnim ustanovama u Gradu Zagrebu, njihovim proizvodima te će se na istoj stranici predstaviti proizvodi tih učeničkih zadruga koje će lokalna i šira društvena zajednica moći pogledati, a oni socijalno osjetljivi i naručiti.

Ova otvorena baza podataka doprinijet će vidljivosti učeničkih zadruga i umrežavanjem s podacima Grada Zagreba proširit će se vidljivost istih. Sekundarni ciljevi su bolje povezivanje zadruga koje djeluju pri posebnim odgojno-obrazovnim ustanovama i senzibilizacija javnosti za učenike s invaliditetom te promocija njihovih praktičnih vještina.

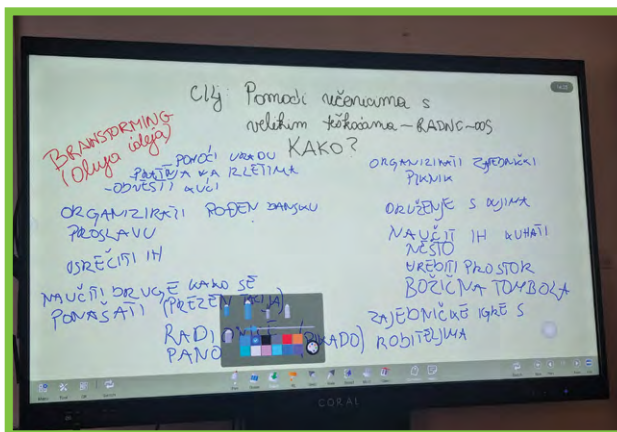
LION'S QUEST – društveno korisno učenje

Ove školske godine socijalna pedagoginja škole Maja Postoglu nastavila je provoditi radionice programa Lion'sQuest – Društveno korisno učenje, kao nastavak programa Vještine za djelovanje. Program provode socijalne pedagoginje u odabranim srednjim školama, uz mentorstvo prof. dr. Sc. Dejana Bouillet s Odsjeka za pedagogiju Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i Alme Rovis Brandić, mag. paed. soc., više savjetice za socijalne pedagoge u Agenciji za odgoj i obrazovanje.

Program je razvila Lions Club međunarodna fondacija, a usmjeren je na socijalno-emocionalno učenje, što znači da je pogodan za primjenu unutar međupredmetnih tema i školskih preventivnih programa. Program se provodi u odabranim hrvatskim srednjim školama, uz vođenje stručnih suradnica – socijalnih pedagoginja i prof. dr. sc. Dejana Bouillet s Odsjeka za pedagogiju Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Cilj programa Vještine za djelovanje je razvoj pet socijalno-emocionalnih kompetencija učenika. To su: svijest o sebi, samoregulacija, društvena svijest, međuljudski odnosi i odgovorno donošenje odluka. Nakon usvajanja temeljnih vještina za djelovanje nastavlja se program Društveno korisno učenje koje te vještine počinje koristiti u praksi, za dobrobit školske i/ili lokalne zajednice, gdje su učenici sami pokretači pozitivnih promjena u društvu.

2.A razred, koji je prošlu godinu prošao sve radionice programa Vještine za djelovanje, ove je godine pokretač pozitivnih promjena na razini škole. Razred-

nica 2.A razreda te voditeljica OOS4 (odgojno-obrazovna skupina 4) aktivno su uključene u provedbu. Zajednički se provode radionice kojima je svrha senzibilizacija svih učenika škole za potrebe onih najranjivijih među nama – naših odgojno-obrazovnih skupina. Tako su učenici izrađivali plakate za senzibilizaciju, uređivali prostore za učenike, sudjelovali u zajedničkim radionicama kako bi im pomagali, organizirali aktivnost tajnog Djeda Mraza u kojoj su darivali učenike, izradili audio ploču emocija s porukama podrške, a planira se i aktivnost udruženog turnira u pikadu s učenicima iz odgojno-obrazovne skupine, učenicima 2.A razreda i njihovih roditelja.

REPUBLIKA HRVATSKA
Ministarstvo
turizma i sporta

UPS! – Udruženi Palačinka Streetfest

(slatko slani projekt za sve)

U siječnju 2025. godine započeli smo projekt UPS! – Udruženi Palačinka Streetfest, kojem će krajnji rezultat biti ulični festival palačinki za timove sastavljene od učenika redovne i posebne srednje škole te učenika osnovnih škola koji će se možda baš putem ovog projekta zaljubiti u ugostiteljsku struku. Projekt je financiralo Ministarstvo turizma i sporta u sklopu poziva Promocija i jačanje kompetencija strukovnih i umjetničkih zanimanja za turizam 2024. Partner u projektu nam je Ugostiteljsko-turističko učilište iz Zagreba, a pridruženi partneri su restoran Blue Sky i Osnovna škola Ljubljana te Osnovna škola grofa Janka Draškovića.

U projektu će se povezati dvije srednje škole iz sektora turizma – jedna redovna strukovna škola i jedna strukovna škola za učenike s teškoćama koje će zajedno raditi na organizaciji uličnog festivala palačinki te promociji zanimanja iz ugostiteljskog i turističkog sektora učenicima osnovnih škola. Ovaj je projekt zamišljen da se provodi kao projekt u kojem redovni i učenici s teškoćama u razvoju surađuju, osmišljavaju, djeluju i promoviraju struku, što će im pomoći da razumiju projektnu strukturu i da sami društveno korisno djeluju.

Projekt će se provesti u tri faze kroz koje će se učenici educirati na temu projektnog planiranja, a zatim će aktivno voditi daljnu provedbu, uz vodstvo mentora i drugih nastavnika struke izraditi brošuru s receptima koje će prezentirati na festivalu i preliminarno ispitati učenike osnovnih škola pridruženih partnera o njihovoj motivaciji za zanimanja u ugostiteljskom i turističkom sektoru. Tijekom pojedinih faza zajedno će surađivati redovni i učenici s teškoćama.

Na festivalu koji se provodi u završnoj fazi, uključit će se pridruženi partneri – restoran i osnovne škole čiji će učenici aktivno sudjelovati u provedbi uličnog festivala palačinki – koji će biti otvoren za javnost, ali prvenstveno namijenjen učenicima s teškoćama i učenicima bez teškoća završnih razreda osnovnih škola koji će moći iz prve ruke vidjeti zanimanja iz sektora turizma i isprobati vještine potrebne za

uspješno obavljanje posla, a sve uz pomoć i upute učenika dviju srednjih škola koje školuju učenike u zanimanjima i pomoćnim zanimanjima u turizmu te mentorstvo osoblja restorana. To će biti udruženo vršnjačko učenje kroz praksu, a posjetitelji će imati priliku besplatno isprobati delicije od palačinki koje će učenici zajedno pripremati.

Isto tako će se u pripremu festivala uključiti učenici iz zanimanja pomoćni knjigoveža (za izradu knjižice s receptima, pozivnica i sl.) te pomoćni cvjećari za aranžiranje prostora festivala. Kroz tu suradnju, promovirat će se i podizati svijest učenika i nastavnika kako strukovnih škola uključenih u projekt, tako i osnovnih škola o turizmu kao multisektorskom resoru, razvijat će se projektni način učenja i timski rad kod učenika, a kroz anketne upitnike za učenike osnovnih škola ustanovit će se koliko je ovaj način promocije utjecao na njih i njihovu motivaciju za zanimanja u ugostiteljstvu.

Veselimo se ovom slatko slanom kreativnom projektom!

RADOVI UČENIKA

Radovi bivših učenika

Povrijedio sam prijatelja

Bio je lijep i sunčan dan, idealan za druženje s prijateljima. Za mene taj dan baš i nije bio najbolji. Prije nego što sam izašao van, pripremio sam sve za školu. Vani sam sreo puno svojih starih prijatelja i bilo mi je drago što ih vidim. Bilo nam je super. Zezali smo se i kada bih ja nešto rekao, svi su se smijali. Bilo mi je drago što me tako dobro prihvaćaju, ali jednom mom prijatelju ništa nije bilo smiješno. Trebao sam to znati jer sam se šalio na njegov račun, znači da sam o njemu loše govorio. Više nije ni meni bilo smiješno jer sam znao da sam povrijedio prijatelja. Kada smo išli kući ispričao sam mu se. Time sam nešto naučio: ne treba biti loš prema prijateljima jer ih možeš izgubiti.

Mario

Moja domovina

Moja je domovina mjesto kojem pripadam ja i svi ljudi koji je vole. Ona je moj dom, kuća i utočište. Krase je mnoge ljepote i prirodna bogatstva.

Posebno mi se sviđaju Velebit, Plitvička jezera, more i otoci. Gdje god da se okrenem Hrvatska me zadivi svojom ljepotom i toplinom kao u roditeljskom domu. Volim svoju domovinu i zauvijek bih želio u njoj ostati jer mi daje osjećaj sigurnosti i pripadnosti.

Zauvijek želim živjeti u miru i slobodi i uživati u svemu lijepom što mi ona svakodnevno pruža.

Josip, 2.F

Prvi dan na praksi

Krasno je rujansko predvečerje. Tiho se spušta mrak. U kutu moje sobe nalazi se vrećica s bijelom kuharskom opremom koju je mama uredno ispegkala i spakirala. Razmišljam, u misli mi naviru dječja sjećanja na igru, no moj pogled opet se vraća na uredno složenu kuharsku odjeću. Ona mi pokazuje da život okreće novu stranicu. Gledam televiziju, ali potreba za samoćom odvela me od mojih ukućana. Odlazim u krevet. Sklapam oči, ali nema sna. Misli me progone. Sutra je moj prvi dan na praksi. Koga ću sresti? Kako će to izgledati? Koga ću što pitati? Niz pitanja bez odgovora. Protekla je besana noć i svanulo je novo jutro.

Sav zbunjen, sredio sam se, uzeo svoju uniformu i krenuo do svojih novih spoznaja u životu. Šušajući po lišću dotapkao sam do ulaza. Sve je strano, osim natpisa -Restoran „Jadran“.

Razmišljam...što reći? Tko sam i što sam? U tom trenutku ispred mene se pojavila djelatnica restorana koja je s moga lica pročitala sve bojazni i bez mnogo komentara srdajčno me dovela pred oči gospodina Borisa. Pružio sam mu drhtavu ruku, upoznali smo se. Uveo me u garderobu. Dobio sam svoj ormar i obukao službenu odoru, još uvijek ne vjerujući što se događa. Pun treme, pod vodstvom gospodina Borisa ulazim u kuhinju. Sve je puno novih lica, sve mi je strano, vlada metež. Osjećam vrućinu u glavi. Ispred mene se pojavljuje vrlo ljubazna kuharica i predstavlja se : „Gospođa Marija.“ Prihvaća me i odmah mi je lakše. Nekoliko lijepih riječi odmah snižavaju temperaturu u glavi. Upoznaje me s ostalim osobljem. Svi su vrlo ljubazni.

Njihov žar i mar prelaze na mene. Spreman sam za novu životnu stranicu.

Kristijan

Sitne kapi

Tople i nježne kapi prve ljetne kiše prolijevaju se gradom. Ima ih mnogo, nitko ih nikad još nije uspio prebrojiti, ali svaka od njih čini kišu. Svaka je od njih značajna na svoj način. Ali, to su samo kapi ljetne kiše.

Laticе cvijeta sačinjavaju jedan cvijet. Otkineš li jednu, nedostajat će. Ali, to su samo laticе cvijeta.

Puno ljudi sačinjava jedan svijet, a oni su mnogo više od kišnih kapi, od latica cvijeća. U sebi nose nešto dragocjeno, nešto što nemaju ni tople kapi ljetne kiše, ni nježne laticе proljetnog cvijeća, a to je DUŠA. Duša kojom se može voljeti, osjećati ljubav i dijeliti je s drugima.

Sanja

Pogled u budućnost

Htjela bih da mi budućnost podari dobro zdravlje i da se izborim za nešto vrijedno u životu. Potrebno je puno truda, snage i strpljenja za bolje sutra. Svi se nadamo. Uvjereni smo najčešće u ostvarenje najljepšeg.

Život je ispunjen usponima i padovima. Želim zdrav obiteljski život, kao i uspjeh u radu. Željela bih da se u mojoj budućnosti niže više lijepih slika i trenutaka koje ne bih lako zaboravila. Željela bih da mi u sjećanju ostanu profesori koji su uložili znanje i strpljenje da nas upute na pravi životni put i sreću u životu.

Vjerujem da ću u budućnosti znati primijeniti sve spoznaje koje sam usvojila u školi, od roditelja i onih osobe koje su mi uputile savjete za bolji život.

No, bit će onako kako si sami napravimo, prema poznatoj narodnoj uzrečici: "Svatko je kovač svoje sreće!"

Lidije, 3.F

Školsko doba

Jedna izreka kaže: „Od kolijevke pa do groba, najljepše je đачko doba.“ Nikada nisam bila posebno zaljubljena u školu. Do četvrtog razreda sam imala učiteljicu uz koju sam bila jako vezana. Kao nagradu što smo bili najbolji razred, išli smo na Sljeme. Na kraju osnovne škole nije mi ostalo ništa posebno u sjećanju osim molitve da me ne pitaju i uspomena na profesore koji su bili strogi, stari i bez razumijevanja za mlade. Rastali smo se svi u žurbi, trčeći na vlak koji će nas odvesti u neko novo mjesto.

Moja srednja škola bila je na drugom kraju grada. Nasuprot školi je park s visokim drvećem koje je šumilo neku samo sebi znanu melodiju. Jutarnje gužve, teška školska torba, oči koje se sneno sklapaju i tri godine srednjoškolskih dana. Stekla sam nove prijatelje i promijenila mnoge profesore. Za školu me vežu jako lijepe uspomene kao što su izleti u Križevce, na Plitvička jezera i mnoge izložbe na kojima sam bila. Iako mi se čini da je bolje što neću ići u školu, istina je sasvim drugačija. Ostat ću bez školskih klupa, učenja, šala i odmora nakon nastave, bez svih onih koji čine ovu školu, onih s kojima sam išla u razred. Ostat će uspomene i ispisane bilježnice. Ostat će slike, zabilježeni trenuci veselja školskih dana. Ostat će skrivena želja za ponovnim susretom.

Valentina

Tomislavu

Hej, ti, muška plavušo!

Hajde, spusti se s neba.

Više te ne pozdravljam.

Tako ti i treba.

Jako sam ljuta na tebe.

Al', svejedno,

VOLIM TE!

Natalija

Radovi bivših učenika

Život u Zagorju

Što da vam kažem, mislim da bi tamo svatko želio živjeti. Tamo je mir, sklad i savršena atmosfera. Nema buke, gužve i strke kakva je stalno u gradu gdje ljudi stalno žure i nemaju vremena ni za koga.

U Zagorju svi imaju vremena za sve.

Proljeće je sigurno najljepše godišnje doba u Zagorju. Sve buja i cvjeta, a zrakom se šire najrazličitiji mirisi proljetnica. U Zagorju je rođena moja mama. Nekad smo često posjećivali njezino rodno mjesto. Danas ga više ne posjećujemo tako često jer svi imaju puno obaveza.

Međutim, kada odem tamo, odmorim dušu. Zaista je prekrasno. S mjesta gdje se nalazi kuća čini vam se kao da gledate lijepu sliku. S jedne strane pruža se pogled na veliku šumu u kojoj je sve puno zelenih krošanja. S druge se strane vidi šuma i brijeg, a vidi se i centar sela iz kojeg se uzdiže visoki zvonik seoske crkve.

Kad svi zajedno odemo u Zagorje, često s majkom odem u šetnju šumom. Beremo cvijeće i tražimo gljive. Ponekad mislim da je riječima teško opisati ljepotu tog mjesta. Najljepše bi bilo kada bismo svi mogli vidjeti kako je Zagorje lijep kraj i kakvu ljepotu zaista skriva.

Doris

Valentinovo

Dan zaljubljenih

Cvijet ti dajem

Kao darak srca svog

Cvijeće sreće

Nek' obasja dragog mog.

Jasminka

Proljeće u zavičaju

Moja zavičaj je u Moslavini, nekoliko desetaka kilometara od Bjelovara. Mjesto u kojem živim zove se Čazma. Mislim da nisam vidio ljepše mjesto. Sve je puno šuma i gora. Sretan sam jer se moja kuća nalazi na najljepšem mjestu u Čazmi. Proljeće u mojem zavičaju teško je opisati, jer ne znam jesu li ljepše šume, rijeka ili mirisi...

Šume u proljeće prolistaju i procvatu, a kad pogledam s brda, one su u svim bojama. Prolazeći kroz šumu uživam u mirisu divlje trešnje.

Svako me jutro budi glasan cvrkut ptica i miris rascvate trešnje ispod prozora.

Timon

Da sam bogata

Poznajem osobu koja je jako bogata i ponekad mi se čini da ne zna što bi si još mogla kupiti. Znam djevojku koja je siromašna i koja živi u jako teškim uvjetima, ali uvijek ima osmijeh na usnama. U mojoj kući nema novca koliko bih poželjela, a ono što najviše želim otišlo je u nebeske visine. Za mene bogatstvo ne znači imati hrpu šuš-kavih novčanica, niti biti u modernoj odjeći i imati hrpu lažnih prijatelja. Sreća je za mene osmijeh mojih prijatelja, uživanje u životu i dobroj šali. A ono što bih najviše voljela jest da na bijelim krilima nježnog povjetarca s ispruženim rukama dođe ona koja mi je život dala. Bogata sam jer imam dobrog oca. On mi ispunjava mnoge želje, ali ne baš sve. Nije sve u novcu. Ono što moje srce želi ne može se kupiti.

Ivančica

Moje djetinjstvo

Ja sam najsretnije dijete na svijetu. Sre-
tan sam jer je moje djetinjstvo prekrasno.
Imam svoje selo, svoje livade, šume i veliko
dvorište.

U svojem selu provodio sam jutra, dane i go-
dine. U sjećanju će mi zauvijek ostati prva
vožnja biciklom bez pomoćnih kotača. Tada
sam imao četiri godine.

Sjećam se i svoje prve vožnje motorom. To
je bila uživancija! Moji roditelji su me gledali
i čudili se kako sam tako brzo naučio voziti.
Jurio sam dvorištem pa produžio stazom do
potoka. To je bila moja staza.

Uživao sam u tom bogatstvu, širini svojeg
imanja. Malo je djece koja imaju sreće da
žive na selu. To je raj na zemlji!

Volim svoje dvorište, svoj voćnjak, zrak i cr-
vene jabuke. Volim svoje mačke, psiće i pili-
će. Kraj mog imanja nalazi se velika livada.
Moj brat i ja, kao i moji prijatelji, ovdje smo
se igrali kauboja i indijanaca, igrali nogomet,
skrivača, jurili dvorištem i livadama, uživali i
vriskali.

Zaista mislim da sam najsretnije dijete jer
sam odrastao na tako lijepom mjestu kao što
je moje selo.

Nikola, 1.K

Ti

Ti si ona o kojoj stalno maštam,
ti si ona koja moje misli zaokuplja,
tvoj lik stalno mi je pred očima.

Radi tebe moje srce pati
i strpljivo čeka da tvoje shvati
i opet se k meni vrati.

Danijel

Hrvatsko Zagorje

Naše kajkavske lijepe riječi
lako je Zagorcu brzo izreći.

Ovaj divni kraj moj je dom
i pripada samo srcu mom.

Tu Zagorci marljivo žive
tu lijepa su polja i njive.

Svakom je neka stvar najdraža znaj,
meni u ovom kraju, najdraža riječ je kaj.

Marija, 1.C

Ja kao djevojka

Čini mi se da sam preko noći iz djevojči-
ce prerasla u djevojku. Odjednom, moje
drage majice s oslikanim likovima iz crtića
postale su mi tijesne, a hlače kao da sam
stajala u vodi kada mi je krojač uzimao mje-
ru. Sve mi je nekako postalo tijesno, čak i
koža. Promijenila sam se, više ne gledam
djecu kako se igraju graničara. Sada čujem
ptice koje pjevaju u parku.

U glavi mi je često bura, mijenjam raspolo-
ženja. Ponekad se smijem do besvijesti, a
onda se opet rastužim. Volim čitati pjesme
naročito ljubavne. Sviđa mi se kada pjesnik
zna reći točno što osjeća, kao da je pogodio
i moje misli.

Kad šjećem gradom više ne gledam samo
izloge igračaka, primjećujem lijepu odjeću,
ukrase i nakit. Moju pažnju odvlače smeđe
oči i crna valovita kosa jednog dječaka.

Sada, više nego prije, primjećujem lijepe dje-
vojke i mladiće.

Odjednom vidim ljepotu zalaza sunca, osje-
ćam tonove ljubavnih pjesama i znam; po-
stala sam djevojka.

Maja, 2.K

Radovi bivših učenika

Valentinovo

Volim je jako
Ona mene tako-tako
Za Valentinovo
Poljubac ću joj dati
Ako ona prihvati.

Ivica

Sretno dijete

Baš svaki put doživim barem malo sreće,
bilo da je to u školi, na ulici, u parku...

Svatko doživi sreću, ali ja je doživljam na
svoj način. Moja sreća putuje niz oblake pre-
ma snježnom dvorcu. Najveća sreća je kada
dotaknem zrake sunca. Sreću mi donosi
svaki mirisni cvijetak i životinja, svaki korak
kroz prirodu i svaki poljubac mjeseca. Kada
zvijezde sjaju na crnom nebu svom snagom,
tada se zagledam u njih i osjetim u sebi ve-
liku sreću.

Moja sreća je blistava i čista. Ona me uvijek
razumije i zato mi se uvijek vraća.

Emir, 2. F

Volim te

Volim te
al' što mi vrijedi
kad tvoj topli pogled
neku drugu slijedi.

Anita

Izlučno natjecanje
za pomoćne kuhare i
slastičare za Državno
natjecanje Worldskills
Croatia

Moje natjecanje u Vinkovcima

Ovu srijedu probudila sam
se rano ujutro. U jeda-
naest i petnaest je kretao au-
tobus za Vinkovce. Profesor
Leonard i ja sastali smo se na
Autobusnom kolodvoru i kre-
nuli na natjecanje. Išli smo na
županijsko natjecanje u kuhar-
stvu.

Sudjelovali su učenici iz de-
set škola. Neke su škole imale
dva natjecatelja, a našu školu
predstavljala sam ja. Jelo koje
sam pripremala zove se rižoto
od gljiva. Rižoto smo trebali
napraviti u roku od sat vreme-
na. Suci su ocjenjivali sve rad-
ne operacije, okus jela i servi-
ranje na tanjur.

Od deset učenika koji su se
natjecali osvojila sam četvrto
mjesto i plasman na državno
natjecanje.

Bila sam uzbuđena kad smo
putovali. Razmišljala sam
kako će proći to natjecanje.
Malo sam bila pod stresom, ali
kad smo krenuli kuhati, opusti-
la sam se i sve je prošlo super.
Ponosna sam na sebe jer sam
ostvarila odličan uspjeh.

Tina, 2.d

Radovi učenika

Osjećaji

Ne bih mogla zamisliti ljude bez osjećaja. Mislim da nas osjećaji čine posebnima. Proživljam različite osjećaje i ponekad ih se bojim. Kad sam jako ljuta, često znam reći nešto što ne mislim pa znam povrijediti osobu do kojih mi je jako stalo. Osjećaje je teško kontrolirati i često nenamjerno nekoga povrijedimo kada smo tužni ili ljuti. Vrlo sam osjećajna osoba, iako na van djelujem dosta čvrsto. Posebno sam osjetljiva na životinje i starije ljude. Ponekad se bojim da će me napustiti ljudi koje jako volim. Premda su katkad neugodni, osjećaji su predivni.

Nika, 4.a

Pjesma mojoj sestri

Da se sa mnom budiš u
jutrima mojim
I sjaš poput najljepše
zvijezde
Ti daješ mi snagu da
uspravno stojim
Da rastem i ne ostanem mala

Ti si radost mojem biću
Melem na ranu i sjaj u oku
Budi mi i dalje sjaj u tami
Budi mi pratnja na životnom
putu

Iva, 4.a

Osjećaji

Osjećaj je izražavanje čovjekovih reakcija koje su uvjetovane emocijama. Ljudi proživljavaju različite osjećaje: sreće, tuge, dosade, srama, ljutnje, povrijeđenosti, optimizma, zbunjenosti, krivnje, straha itd. Svako živo biće nešto osjeća jer je to normalno i bilo bi čudno kada bi postojala živa bića koja apsolutno ništa ne osjećaju. Naravno da postoje ljudi koji se prave da ništa ne osjećaju, ali to zapravo ne postoji. Osjećaji su jako krhki i njima se ne treba poigravati. Trebamo brinuti o svojim osjećajima, ali i osjećajima drugih živih bića. Ne trebamo ih se bojati izraziti, jer ćemo se tako osloboditi. Čovjek ne smije dozvoliti niti jednom osjećaju da ga potpuno preuzme i zatvori, jer će tada izgubiti svoju slobodu. Treba nastojati uvijek biti dobre volje jer pozitivno razmišljanje podiže samopouzdanje. Čovjek si ne smije dozvoliti da padne u depresiju jer će tada upasti u jedan začarani krug negativne energije. Ljudi su po prirodi sretna bića i trebaju njegovati dobre, plemenite osjećaje, a loše nastojati izbaciti iz sebe. Kako postići da se uglavnom osjećamo dobro? Treba se baviti onime što nas ispunjava i daje snage da krenemo prema naprijed. Cilj je biti u ravnoteži i živjeti slobodan i ispunjen život, a najvažnije od svega jest biti u miru sa samim sobom.

Filip, 4.a

HRT

Zgrada HRT-a (Hrvatske radiotelevizije) smještena je u Zagrebu i predstavlja središte hrvatskog javnog medijskog servisa. Izgrađena je 2008. godine, a poznata je po modernoj arhitekturi i funkcionalnom dizajnu.

U zgradi se nalaze televizijski i radijski studiji, kao i uredski prostori. HRT igra ključnu ulogu u informiranju javnosti, produkciji televizijskih programa i radijskih emisija te promicanju kulture i umjetnosti u Hrvatskoj. Dana 16. siječnja 2025. godine posjetila sam je, zajedno s drugim učenicima. U zgradi se nalazi mnogo zanimljivih prostorija, kao što je hladna prostorija u kojoj se drže snimke u kazetama kako bi se očuvale. Također, jako mi se svidjela prostorija u kojoj se uživo snima za radio, bila je baš zanimljiva. Najinteresantnija prostorija bila mi je garderoba, jer se tamo nalazi odjeća koju voditelji nose na televiziji i ne smiju nositi svoju, već isključivo tu. Šminku moraju imati svoju. Prostorija u kojoj se snima emisija Dobro jutro, Hrvatska bila je lijepa i zabavna. Vidjela sam i fotografije koje su bile na HRT-u, te fotografije razvijene su iz snimaka i bilo ih je jako puno pa je bilo zanimljivo vidjeti ih.

U prostorijama se nalaze i kamere za snimanje, različite veličine i boje, neke su starije, a neke novije. Soba sa stolicama za glasovanje bila mi je najzanimljivija. Prostorije su jako velike i u svakoj su dekor i dizajn drugačiji što im daje originalnost i mogućnost da se razlikuju jedna od druge.

U zgradi HRT-a, dozvolili su nam korištenje kamera i telefon kako bismo mogli fotografirati i snimati sve što nam je lijepo i zanimljivo, tako da mi je drago što sam na taj način mogla ovjekovječiti i ponijeti uspomene sa sobom, budući da sam prvi puta bila u toj zgradi. Sretna sam i oduševljena što sam imala priliku posjetiti HRT.

Anita, 3.F

Mate Kasalo, OOS-3

Božićni vjenčić

Strip - Sonja

Vukovar - Sonja

Kolaž - Roko, OOS-3

AKTIVNOSTI U OVOJ ŠKOLSKOJ GODINI

Gošće iz Portugala

Gosti iz
Belgije

Izlet učeničke zadruge DAR-MAR u Veliki Grđevac

CUT Zabok

Posjet izložbi Hrana nije otpad

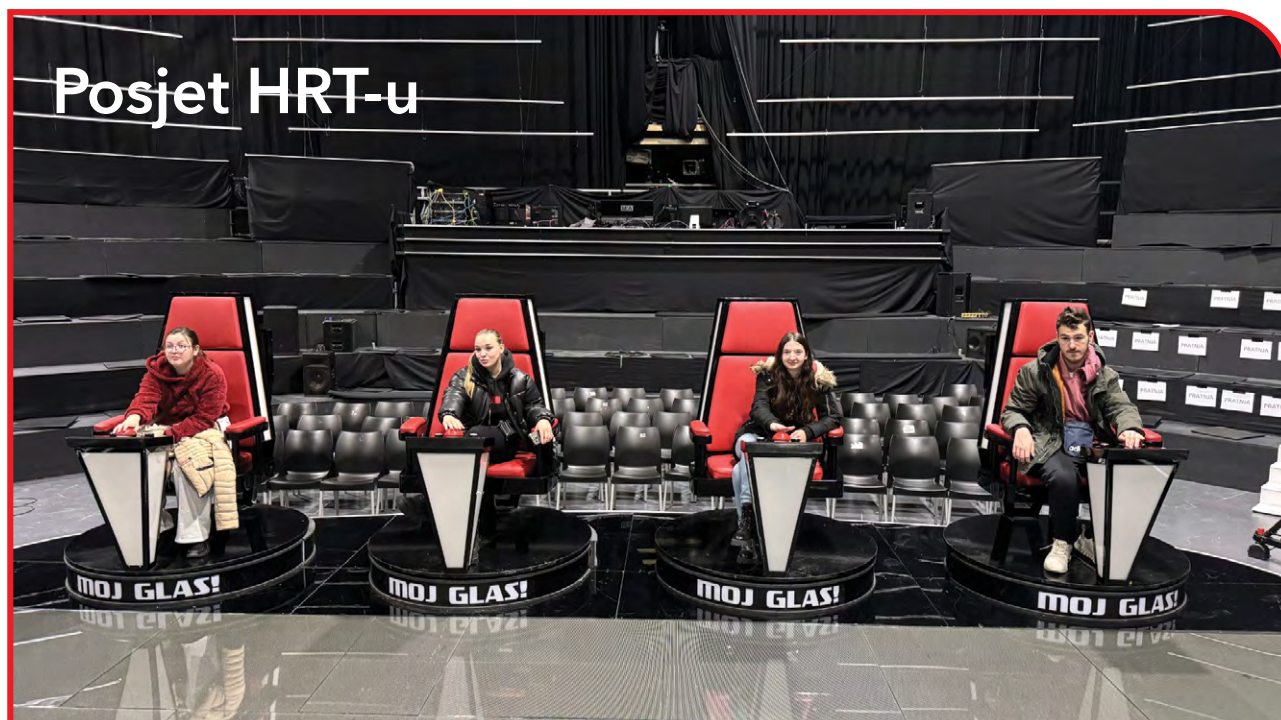

Posjet Prirodoslovnom muzeju

Posjet ZOO vrtu

Učenici 3.F i 3.K razreda i dio Novinarske grupe s profesoricama Teom Martinić, Danijelom Vidović i Dinkom Siječić te asistenticom Valerijom, posjetili su 16. siječnja 2025. zgradu HRT-a, kako bi proširili znanje o medijskoj kulturi.

Uz stručno vodstvo saznali smo neke zanimljivosti: zgrada je izuzetno velika (prostire se na 44 000 kvadratnih metara, od toga su 32 km hodnika). Radio je počeo s emitiranjem 1926., a televizija 1956. godine. Na HRT-u radi 2 800 ljudi različitih struka i zanimanja, u arhivi se čuva 1 000 000 vrpca sa snimljenim emisijama od početka rada, a pohranjene su u posebnom prostoru, neke u hladnjaku, a neke u sefu. Kada bi se na televiziji emitiralo sav snimljeni materijal, to bi trajalo 55 godina, 24 sata na dan.

Tijekom šetnje zgradom prošli smo kroz hodnik-vremeplov u kojem su fotografije sa snimanja svih

emisija od početka djelovanja HRT-a. posjetili smo studio Radio Sljemena, prošli kroz hodnik-zvukolovac kako bismo došli u dramski studio i gluho sobu (u kojoj smo se i sami osjećali gluho). Bili smo u ogromnoj garderobi televizije u kojoj se čuvaju kostimi i odjeća sa svih snimanja HRT-a. Nakon toga obišli smo malo poznatije prostore TV studija (barem za one koji gledaju televiziju), a to su: studio vijesti i vremenske prognoze, prazni zeleni studio (gdje zelenu boju kamera ne vidi), studio kviza Potjera gdje smo se slikali s Joškom Lokasom, veliki studio za snimanje dnevnih emisija, i šećer na kraju: studio za snimanje emisije The Voice gdje smo se slikali u foteljama žirija.

Obilazak je bio zanimljiv, zabavan i puno smo naučili, a ljudi na HRT-u jako ljubazni.

Posjet Muzeju novca – Moneterra

Učenici trećih razreda su po prvi puta posjetili Moneterru, Muzej novca Hrvatske narodne banke. Muzej je otvoren 2024. godine. Doznali smo kako se novac razvijao tijekom povijesti, kako se upotrebljavao i zašto je važan za naš život. Zanimljiva je činjenica da se, premda u različitim oblicima, upotrebljavao u svim povijesnim razdobljima, neovisno o društvenim i gospodarskim okolnostima. Uz zanimljivog vodiča, obišli smo muzej i odigrali nekoliko edukativnih igara. Izradili smo novčanice s našim likovima za uspomenu. Na kraju smo svi dobili 3D kartice na kojima je označeno kako možemo prepoznati lažne novčanice. Bio je to vrlo zanimljiv i poučan posjet.

Božićna priredba

Dan darovitih učenika

Dan otvorenih vrata

Valentinovo u školskoj knjižnici

Mjesec borbe protiv ovisnosti

Tradicionalni slovenski doručak

Tradicionalni doručak, koji se naziva i medeni doručak, održao se u našoj školi 15. studenoga 2024. Godine u organizaciji Veleposlanstva Republike Slovenije u Zagrebu. Održan je u tjednu slovenske prehrane pod pokroviteljstvom Ministarstva poljoprivrede, Pčelarske udruge i drugih institucija.

Svake godine Veleposlanstvo slijedi ovu dobrou praksu i organizira medeni doručak u jednoj od hrvatskih škola, a ove se godine održao u našoj školi.

Sastojke za doručak osiguralo je Veleposlanstvo s ciljem promicanja zdrave prehrane i očuvanja tradicije Slovenije i Hrvatske.

Svjetski dan ljubaznosti

Dan hrvatske glagoljice i glagoljaštva

Povodom Dana hrvatske glagoljice i glagoljaštva koji se obilježava 22. veljače, učenici 2.a razreda su 20.2.2025. tijekom nastave Hrvatskoga jezika i Povijesti u školskoj knjižnici sudjelovali na radionici slaganja stranica glagoljskih misala pomoću puzzli. Pritom su saznali da je 22.2.1483. završeno tiskanje prve knjige na hrvatskome jeziku Misala po zakonu rimskoga dvora. Zanimljivo je da su Hrvati prvu tiskanu knjigu na svom jeziku glagoljičnim pismom otisnuli među prvima u Europi: godinu dana nakon Beča, tri godine nakon Londona, trinaest godina nakon Pariza, četiri godine prije Praga, sedamdeset godina prije Moskve, dvjesto deset godina prije New Yorka. To je jedini misal u Europi koji nije otisnut na latinici i na latinskome jeziku. Svjedoči o tome da su Hrvati jedini narod u Europi koji je dozvolom rimskoga pape od 13. stoljeća smio služiti misu na svome jeziku iz knjiga pisanih svojim pismom. Drugi su narodi to pravo dobili tek u 20. stoljeću, nakon Drugog vatikanskog sabora. Radionicu su vodile profesorice Željka Barušić i Kristina Repar.

Dan sigurnijeg interneta

Edukacija za učenike Centar za potporu i inkluziju u zajednic

Dan osoba sa Down sindromom

Volonteri

Suradnja sa studentima Agronomskog fakulteta

Aranžiranje cvijeća za druženje s umirovljenicima

Izrada cvjetnih aranžmana za slovenski doručak

Izrada adventskih vijenaca

Projekt Više od kiše

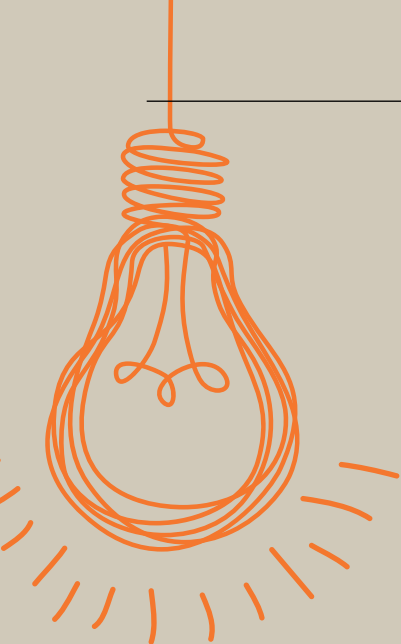

Snimanje reportaže HRT-a povodom proslave 65. obljetnice škole

Projektni petak

Obilježavanje spomen dana

Međunarodni dan svjesnosti o autizmu

Velesajam - zapošljavanje u turizmu

Worldskills

Aronija cup

Međužupanijsko natjecanje u Vinkovcima

Caterinzi

Zagrebački obrtnički sajam

